

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

«Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι
αὐτόν οὐ παρέλαβον» (Ἰωάν. 1, 11)

«Ἦλθε» ὁ Ἰησοῦς.

Ἦλθε σάν ἄνθρωπος. Γιατί σάν Θεός ἦταν πάντοτε ἀνάμεσά μας. Καί θά εἶναι πάντα. Ἦλθε μιά νύχτα ἐκεῖ κάτω στή Βηθλεέμ. Στό ταπεινό ἐκεῖνο σπήλαιο. Σ' ἓναν καταφρονεμένο τόπο. Σέ μιά κατοικία ζώων. Μέσα στήν ἀκαθαρσία. Μέσα στή λάσπη. Στό σπήλαιο! Γιατί ἄλλος τόπος δέν ὑπῆρχε γιά τό Χριστό.

* «Ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια».

Ἦλθε στά δικά του. Γιατί δικά του εἶναι ὅλα. Δικά του τά βουνά καί οἱ κάμποι. Δικά του τά ποτάμια καί οἱ θάλασσες. Δικά του τά δάση καί τά λιβάδια. Τά πουλιά πού πετοῦν στόν ἀέρα. Τά ἀηδόνια πού κελαηδοῦν στά δένδρα. Τό πράσινο χορτάρι. Τά ὄμορ-

φα καί μυρωμένα λουλούδια. Ὅλα εἶναι δικά

του. «Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο» (Ἰωάν. 1, 3).

* «Καί οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον».

«Ἴδιοι» εἶναι ἀρχικά οἱ Ἰουδαῖοι. Ἔτσι τούς ὀνομάζει ὁ Χριστός. Καί εἶναι πράγματι δικοί του, παιδιά του. Ἐνα, γιατί τούς ἐπλασε σάν Θεός,

καί ὕστερα, γιατί πάντα τούς περιέβαλλε μέ μιά καταπληκτική ἀγάπη. Μάρτυρας τῆς ἀγάπης του αὐτῆς τό ψωμί τῆς ἐρήμου, τό «μάννα» τό οὐράνιο, μέ τό ὁποῖο τούς ἔτρεφε ἐκεῖ κάτω στήν ἔρημο τοῦ Σινᾶ. Καί πόσα ἄλλα ἔκανε ὁ Κύριος γιά τό λαό αὐτό! Πόσα! Ἀναρίθμητα. Πολύ μεγάλος ὁ κατάλογος τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ γιά τόν πρῶτο περιούσιο λαό του.

Καί ὅμως ὁ λαός αὐτός δέν δέχθηκε τόν Ἰησοῦ. Οἱ Ἰουδαῖοι, σάν σύνολο, δέν τόν «παρέλαβον». Γνωστή ἡ συμπεριφορά τους ἀπέναντι στόν Κύριο. Ὑπενθυμίζουμε ἓνα μόνο περιστατικό. Ἐκεῖνο μέ τό ληστή Βαραββᾶ.

Ὁ Πιλάτος, θέλο-

ντας νά σώσει τόν δέσμιον Ἰησοῦ ἀπό τό σταυρικό θάνατο, κάνει χρήση ἑνός ἐθίμου, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο ἔπρεπε νά ἀπολύει κάθε χρόνο ἕναν κατάδικον στή γιορτή τοῦ Πάσχα. Ἀλλά αὐτό θά τό ἔκρινε ὁ λαός. Ἀνέφερε, τότε, τά ὄνόματα τοῦ Βαραββᾶ καί τοῦ Ἰησοῦ καί εἶπε: «Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν;» (Ματθ. 27, 17). Καί ἐκεῖνοι ἀπαντοῦν: «Βαραββᾶν!» Τότε «ἀπήγαγον τόν Ἰησοῦν εἰς τό σταυρῶσαι» (Ματθ. 27, 31).

* * *

Ἀλλά «ἴδιοι» δέν εἶναι μόνον οἱ Ἰουδαῖοι. Εἴμαστε καί ἐμεῖς. Καί ἐμεῖς εἴμαστε «ἴδιοι» τοῦ Ἰησοῦ, δικοί του, παιδία του, ὅπως καί ἐκεῖνοι. Γιατί ὅλοι μας εἴμαστε «γένος τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. 17, 29).

Καί γιά μᾶς, λοιπόν, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Καί γιά μᾶς γεννήθηκε. Ἀλλά ἄραγε ἐμεῖς τόν δεχθήκαμε; Τόν «παραλάβα-

με»; Ἀλλοίμονο! Ἡ ζωή μας δέν λέει κάτι τέτοιο! Γιατί ζοῦμε ὅπως θέλουμε ἐμεῖς καί ὄχι ὅπως θέλει ὁ Χριστός. Ἔτσι λείπει ὁ Χριστός ἀπό τήν καρδιά μας. Λείπει ἀπό τή σκέψη μας. Λείπει ἀπό τή ζωή μας. Λείπει... Εἶναι μήπως ψέμα;

Κοιτάξτε γύρω σας.

Μίσση βαθιά χωρίζουν τούς ἀνθρώπους. Φθόνοι, κακίες, ζηλοτυπίες, βαραινουν τίς καρδιές. Φιλονικίες, βρισιές, κατάρες καί ἀπειλές ἀναστατώνουν κάθε λίγο πόλεις καί χωριά. Ευλοδαρμοί, τραυματισμοί καί φόνου βυθίζουν σέ πένθος οἰκογένειες. Πόλεμοι μεταξύ κρατῶν. Ἀναστεναγμοί, κλάματα καί θρῆνοι συνθέτουν μιᾶ θλιβερή

είκόνα, πάνω σέ τούτη τή γή, μεταξύ τών περισσοτέρων ανθρώπων.

Δέν υπάρχει ειρήνη στή γή. Καί ούτε θά υπάρξει, ἄν οἱ ἄνθρωποι πού κατοικοῦμε στόν πλανήτη αὐτό δέν ἐγκλωπθοῦμε τή διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ. Μόνον ἄν πιστέψουμε καί ἄν ἀγαπήσουμε τό Χριστό, τότε ἡ ειρήνη θά βασιλέψει στόν κόσμο. Τότε θά σταματήσουν οἱ πόλεμοι καί θά σβήσουν τά μίσση.

Ἀλλά καί κάτι ἀκόμη.

Πηγαίνουμε στήν Ἐκκλησία. Καμιά φορά ψάλλουμε καί ὕμνους στό Χριστό. Ἄλλοτε καί κηρύττουμε γιά τό ὄνομά Του. Καί μάλιστα μέ τά ὠραιότερα λόγια. Ἀλλά αὐτό μόνο. Τίποτε περισσότερο. Ἐσωτερικά μᾶς συγκλονίζουν τά λεφτά, τά ἀξιώματα, τά κοσμικά, τά γήινα. Ἄλλα πράγματα!... Δυστυχῶς.

Ἔτσι γεννιέται τό παράπονο τοῦ Ἰησοῦ.

Ἔνα παράπονο πού τό ἐκφράζουν θαυμάσια τά παρακάτω λόγια, πού εἶναι χαραγμένα σέ κ ἄ π ο ι α Ἐκκλησία:

Μέ καλεῖτε Διδάσκαλο κι ὁμως δέν μέ ρωτᾶτε.

Μέ καλεῖτε Φῶς κι ὁμως δέν μέ βλέπετε.

Μέ καλεῖτε Ἀλήθεια κι ὁμως δέν πιστεύετε σέ μένα.

Μέ καλεῖτε Ὁδó κι ὁμως δέν μέ ἀκολουθεῖτε.

Μέ καλεῖτε Ζωή κι ὁμως δέν μέ ἐπιθυμεῖτε.

Λέτε ὅτι εἶμαι ὁ Σωτήρας σας κι ὁμως δέν μέ ὑπακούετε.

Λέτε ὅτι εἶμαι ἡ Καλλονή κι ὁμως δέν μέ ἀγαπᾶτε.

Λέτε ὅτι εἶμαι ὁ Πλούτος κι ὁμως δέν ἔρχεσθε σέ μένα, ὅπως ὁ πτωχός στόν πλούσιο.

Λέτε ὅτι εἶμαι Φιλεύσπλαχος κι ὁμως δέν μέ λατρεύετε.

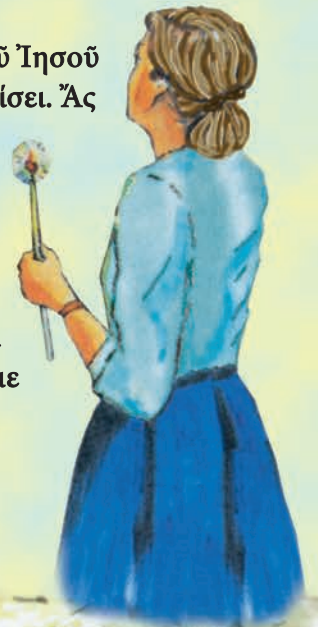
Λέτε ὅτι εἶμαι Μακρόθυμος κι ὁμως δέν ἔχετε ἐλπίδα σέ μένα.

Λέτε ὅτι εἶμαι Παντοδύναμος κι ὁμως δέν ἔχετε ἐμπιστοσύνη σέ μένα.

Λέτε ὅτι εἶμαι ἡ Δικαιοσύνη κι ὁμως δέν μέ φοβεῖσθε.

Ἀδελφοί,

Αὐτό τό παράπονο τοῦ Ἰησοῦ πρέπει νά μᾶς προβληματίσει. Ἄς δεχθοῦμε τόν Ἰησοῦ. Ἄς τόν «παραλάβουμε». Κι ἄς εἶναι Αὐτός πού θά ρυθμίζει τή ζωή μας ὅλη, ὥστε νά γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ ἀγαπημένα καί εὐλογημένα. Νά γίνουμε ἄνθρωποι τῆς ειρήνης.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

«Από τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καί λέγειν μετανοεῖτε. ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»
(Ματθ. 4, 17)

ΟΙ ΑΚΡΟΑΤΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

§14

«Ὁ δέ ἑκατόνταρχος καί οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τόν Ἰησοῦν, ἰδόντες τόν σεισμόν καί τά γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες: ἀληθῶς Θεοῦ υἱός ἦν οὗτος» (Ματθ. 27, 54)

Ἀκροατές τῆς συνοπτικῆς ὁμιλίας μέ τούς ἐπτά λόγους τοῦ Ἰησοῦ ἦταν καί δυό ληστές. Μάλιστα σέ θέση κοντινῆ πρὸς τό θεῖο Ραββί. Ὁ ἕνας ἀπό τή δεξιά πλευρά του καί ὁ ἄλλος, ὁ δεύτερος, ἀπό τήν ἀριστερή. Ἔτσι, γιά νά μποροῦν ν' ἀκούουν εὐκρινῶς τούς λόγους τοῦ πῶς μεγάλου Διδασκάλου ὄλων τῶν αἰώνων.

Λίγα μέτρα μακρύτερα στέκονταν ὁ ἑκατόνταρχος μέ ἀνάλογο ἀριθμό στρατιωτῶν πού εἶχε στίς διαταγές του. Ὁ ἑκατόνταρχος, ἡ κεντυρίων στή λατινική γλώσσα, ἦταν ἀξιωματικός, μέ τά ἐλληνικά δεδομένα Λοχαγός, καί εἶχε στή διάθεσή του ἑκατό ἄνδρες Ρωμαίους εἰδικά γιά τή φρουρήση τοῦ Γολγοθα, σέ περίπτωση ἀταξίας ἢ ταραχῆς. Ἡ διαταγή τοῦ Πιλάτου ἦταν αὐστηρή, γι' αὐτό καί ἡ εὐθύνη τοῦ Κεντυρίωνα μεγάλη. Ἔπρεπε νά παρατηρεῖ ὅλα ὅσα θά συνέβαιναν πάνω στό Γολγοθα, κατά τή θανατική ἐκτέλεση τοῦ Ἰησοῦ. Καί αὐτήν τήν ἴδια προσοχή ἔπρεπε νά ἔχουν καί οἱ στρατιῶτες του.

Καί τί πρόσεξαν αὐτοί;

Ὅλα ὅσα συνέβησαν κατά τίς τραγικές αὐτές ὥρες. Καί πράγματι συνέβησαν συνταρακτικά γεγονότα. Πρῶτα τό ὑπερφυσικό σκοτάδι πού ἔπεσε καί διήρκεσε τρεῖς ὥρες. Τό σκοτάδι αὐτό ἦταν πυκνό, γιατί ἡ πανσέληνος πού συνέπιπτε μέ τήν τρίωρη ἔκλειψη τοῦ ἡλι-

ου, δέν ἔδινε τό ἐλάχιστο φῶς, ἀφοῦ ὁ ἥλιος δέν ἔδινε οὔτε τήν ἐλάχιστη ἀκτίνα φωτός. Δεύτερο, τήν ἴδια ὥρα ἀκολούθησε ἰσχυρός σεισμός. Οἱ βράχοι σχίσθηκαν στήν περιφέρεια τῆς Ἱερουσαλήμ. Οἱ τάφοι τῶν νεκρῶν πού ἦταν στούς βράχους πού σχίσθηκαν, ἀνοιξαν καί πολλά σώματα πεθαμένων ἀγίων ἀναστήθηκαν, μπῆκαν στήν Ἁγία Πόλη καί ἐμφανίστηκαν σέ πολλούς. Καί τό ἄλλο: Τό παραπέτασμα πού χώριζε τά Ἁγία ἀπό τά Ἁγία τῶν Ἁγίων στό ναό σχίσθηκε στά δυό ἀπό πάνω μέχρι κάτω. Αὐτό τό γεγονός «δεδήλωκεν ὅτι τό μεσότοιχον τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς κατελύθη... καί γέγονε βατός ὁ οὐρανός τοῖς ἀνθρώποις». Ὅλα αὐτά τά συγκλονιστικά γεγονότα ἔγιναν ὅταν «ὁ Ἰησοῦς κράξας φωνῆ μεγάλης ἀφῆκε τό πνεῦμα» (Ματθ. 27, 50). Ἄφησε μόνος του καί θεληματικά τήν ψυχή του νά φύγει ἀπό τό σῶμα.

Πῶς ἀντέδρασε ὁ ἑκατόνταρχος;

Ὁ ἑκατόνταρχος μέ ὄσους στρατιῶτες εἶχε μαζί του, ὅταν εἶδαν τό σεισμό καί ὅσα ἔγιναν, φοβήθηκαν πολύ κι ἔλεξαν: «Ἀληθῶς Θεοῦ υἱός ἦν οὗτος». Στ' ἀλήθεια, πραγματικά, αὐτός ἦταν υἱός τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἐρμηνευτές λένε ὅτι ὁ ἑκατόνταρχος γνώριζε τήν ὁμολογία πολλῶν, πού ἰσχυρίζονταν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν υἱός τοῦ Θεοῦ. Καί τώρα, μέ ὅσα βλέπει καί ὅσα ἀκούει, μέ ὅλα τά συνταρακτικά γεγονότα, δέν ἔχει καμιά πλέον ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν πραγματικά Θεός καί μαζί του πιστεύουν καί δυό ἀπό τούς στρατιῶτες τῆς φρουρᾶς τοῦ Γολγοθα. Αὐτή τους τήν πίστη τή βλέπουμε καί στήν ἄρνησή τους νά δεχθοῦν τά

ἀργύρια πού τούς ὑποσχέθηκαν ὅτι θά τούς δώσουν, μετά τήν τριήμερη ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ, ἀρκεῖ νά λένε κι αὐτοί, ὅπως ὅλοι, ὅτι «οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ ἦρθαν μέ τρόπο μυστικό καί ἔκλεψαν τό νεκρό σῶμα του», γιά νά διαψευθεῖ ἔτσι ἡ πραγματική ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας. Ἡ ἄρνησή τους ὅμως τούς στοίχισε διωγμό. Οἱ Φαρισαῖοι ἀνέφεραν στόν Πιλάτο τήν ἄρνησή τους νά δωροδοκηθοῦν καί ὅτι πιστεύουν στό Χριστό.

Καί τί ἀπέγινε τότε;

Ὁ κεντυρίων καί οἱ δύο στρατιῶτες του ἔβγαλαν τή στρατιωτική τους στολή καί ἀναχώρησαν γιά τήν πατρίδα τους, τήν Καππαδοκία. Καί ἐκεῖ κήρυτταν καθημερινά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Καί πίστευαν οἱ ἀκροατές τους, γιὰτί αὐτοί οἱ ἴδιοι εἶδαν τά ὅσα συνέβησαν πάνω στό Γολγοθά, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐξέπνευσε. Ἔτσι, ὁ κεντυρίων μέ τούς δύο πιστούς στρατιῶτες του εἶναι ἀπό τούς πρῶτους κήρυκες τῆς θεότητας τοῦ Χριστοῦ.

Κι ἐνῶ οἱ κήρυκες τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλη τήν Καππαδοκία ἦταν τά τρία στόματα τοῦ ἀναστημένου μας Σωτήρα Χριστοῦ, οἱ ἀκροατές τους καθημερινά, ὅλο καί περισσότεροι, πίστευαν στόν ἀληθινό Θεό πού χαρίζει στους πιστούς του χαρά καί εὐτυχία.

Στό μεταξύ ὅμως οἱ Φαρισαῖοι εἶχαν χαλάσει τόν κόσμο, γιά νά κλείσουν τά τρία αὐτά στόματα τοῦ Χριστοῦ. Πίεζαν τόν Ρωμαῖο Ἐπαρχο Πιλάτο νά ἀναφέρει τό περιστατικό μέ τούς τρεῖς μαθητές τοῦ ἀναστημένου Ἰησοῦ στή Ρώμη. Ἔτσι καί ἔγινε. Ὁ Καίσαρας Τιβέριος ὀργίσθηκε ἀπό τήν τόλμη τῶν τριῶν στρατιωτῶν του, νά κηρύττουν ὡς Θεό αὐτόν πού οἱ Φαρισαῖοι κρέμασαν πάνω στό σταυρό ὡς λαοπλάνο. Ἔβγαλε ἀμέσως διαταγή νά μεταβεῖ ἀπόσπασμα στρατιωτῶν στήν Καππαδοκία, νά τούς συλλάβουν καί νά τούς ἀποκεφαλίσουν. Ἦταν προσβολή γιά τήν ἐπίσημη θρη-

σκεία τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, τήν εἰδωλολατρία, ξαφνικά νά κηρύττεται νέα, ἄλλη θρησκεία, ξένη πρός τή θρησκεία τῶν εἰδώλων. Γιά τό λόγο αὐτό ἔγινε ἡ ἐπιλογή τριῶν ἱκανῶν καί σκληρῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι μετέβησαν στήν Καππαδοκία. Ἔψαξαν παντοῦ. Κάποια μέρα στάθηκαν μπροστά σ' ἕναν ἀγρότη ὑψηλό καί γεροδεμένο καί ζήτησαν ἀπ' αὐτόν μέ κάθε ἐχεμύθεια νά τούς πληροφορήσει σχετικά μέ τούς τρεῖς ἱεραποστόλους, πού κηρύττουν σέ ὅλη τήν Καππαδοκία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τή χριστιανική πίστη. Ἀλλά ὁποῖα ἐκπληξή γιά τόν Καππαδόκη ἄνδρα! Ἦταν ὁ ἴδιος ὁ ἐκατόνταρχος τοῦ Γολγοθά, ὁ Λογγίνος. Ὡστόσο δέν φανερώθηκε στους τρεῖς στρατιῶτες. Παρέμεινε ἤρεμος καί χαρούμενος, γιὰτί ἦρθε ἡ πολυπόθητη εὐκαιρία νά συναντήσει στόν οὐρανό, στήν οὐράνια πολιτεία, τόν ἀναστημένο Ἰησοῦ Χριστό. Καί τούς εἶπε: «Ἐλᾶτε στό σπίτι μου, ἀναπαυθεῖτε γιά δύο ἡμέρες καί οἱ τρεῖς ἄνδρες πού ζητεῖτε θά ἔρθουν ἐδῶ στό σπίτι μου μεθαύριο, ὅποτε δέν χρειάζεται νά ὑποβληθεῖτε σέ κόπο καί ταλαιπωρία». Ὁ Λογγίνος τούς παρείχε πλούσια καί ἐκλεκτή φιλοξενία. Δέ θά ἦταν ὑπερβολή νά ποῦμε ὅτι τούς παρείχε ἀβραμιαία φιλοξενία. Συγχρόνως ἔστειλε μήνυμα στους δύο στρατιῶτες του νά βρίσκονται στό σπίτι του ὅσο πιό γρήγορα γίνεται. Ἐδῶ μπορεῖ νά θαυμάσει κανεῖς τό ἠθικό μεγαλεῖο τῶν συνειδητῶν, τῶν πραγματικῶν χριστιανῶν! Καί γίνεται πράξη ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «Ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν... καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς» (Ματθ. 5, 44).

Στιγμές συνταρακτικές!

Σάν ξημέρωσε ἡ τρίτη ἡμέρα, οἱ δύο καταζητούμενοι τοῦ βασιλικοῦ ἀποσπάσματος μῆκαν στό σπίτι ὅπου οἱ ἄνδρες τοῦ ἀποσπάσματος διανυκτέρευαν καί φιλοξενούνταν. Καλά, λοιπόν, ἦρθαν οἱ δύο. Ὁ τρίτος; Ὁ Λογγίνος; Τόν ρωτοῦν καί ἐκεῖνος ἀπαντᾷ χαρούμενος: Ὁ Λογ-

γίνος είμαι εγώ! Οί στρατιῶτες σάστισαν. Τά ἔχασαν. Καί τώρα πῶς νά σηκώσουν τό ξίφος καί νά ἀποκεφαλίσουν τόν ἄνθρωπο πού τούς φιλοξένησε; Τί δύσκολες στιγμές! Ὁ Θεός νά σέ φυλάγει ἀπό ἕνα τέτοιο περιστατικό. Ἀπό τέτοιες στιγμές! Κι ὅμως ὁ Λογγίνος τούς προστάζει φιλικά: Σᾶς παρακαλῶ, ἐκτελέστε τή διαταγή! Καί οἱ τρεῖς πρόθυμα γονάτισαν μπροστά τους, ἔτοιμοι νά μαρτυρήσουν γιά τό Χριστό. Μέ βαριά καρδιά οἱ φιλοξενούμενοι ἔσυραν τά ξίφη τους καί τούς ἀποκεφάλισαν, γιά νά πετάξουν οἱ τρεῖς ψυχές ὀλόλευκες στήν οὐράνια βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, στήν αἰώνια χαρά καί εὐφροσύνη. Ἦταν τότε 16 Ὀκτωβρίου, ἡμέρα πού ἡ Ἐκκλησία μας τελεῖ τή μνήμη τους.

Ἰησοῦ,

Θαυμάζω τήν ἀποφασιστικότητα καί τοῦ Λογγίνου, τοῦ ἑκατοντάρχου τῆς φρουρᾶς τοῦ Γολγοθᾶ, καί τῶν δυῶν στρατιωτῶν του, πού στέκονταν μαζί του, πλάι στό Σωτήρα τοῦ κόσμου. Τό γεγονός αὐτό ἦταν μιά ξέχωρη εὐλογία γι' αὐτούς τούς τρεῖς φύλακες τοῦ Γολγοθᾶ. Ὅσο τραγική κι ἂν φαινόταν ἀρχικά ἡ διαταγή νά εἶναι αὐτοί οἱ τρεῖς πλησιέστερα στόν πονεμένο μεγάλο Μάρτυρα τοῦ Γολγοθᾶ, τόσο ἀργότερα αὐτό τό γεγονός ἔγινε εὐλογία. Γιατί τό πυκνό σκοτάδι πού κάλυψε τήν ἀγία γῆ, ὁ ἰσχυρός σεισμός πού ἄνοιξε τά βράχια μέ τούς τάφους τῶν νεκρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναστήθηκαν καί ἐμφανίσθηκαν σέ πολλούς ἀπό τούς γνωστούς καί τούς οἰκείους τους, σέ συνδυασμό μέ τό συμβολικό σχίσσιμο τοῦ παραπετάσματος ἀπό πάνω μέχρι κάτω, στάθηκαν ἱκανά νά ἀνοίξουν τά μυαλά καί τά μάτια τῶν τριῶν φρουρῶν καί νά γνωρίσουν τή μεγάλη ἀλήθεια. Αὐτή πού διακήρυξε μέ φωνή ὁ κεντυρίων Λογγίνος: «Ἀληθῶς Θεοῦ υἱός ἦν οὗτος». Πραγματικά, αὐτός ἦταν ὅπως τό ἀκούγαμε. Ὁ Σταυρωμένος Ἰησοῦς εἶναι υἱός τοῦ Θεοῦ. Εἶναι Θεός.

Τί κι ἂν ὠρῶνταν οἱ Φαρισαῖοι καί οἱ παρασυρόμενοι Ἰουδαῖοι κατά τοῦ Ἰησοῦ; Οἱ τρεῖς φρουροί μέ τήν καθαρῆ συνείδηση ἔμειναν ἀδιάφοροι στίς βρισιές καί τίς κατάρες τῶν θεοκτόνων Φαρισαίων καί Ἰουδαίων. Κι αὐτόν τό δρόμο πού ἄνοιξαν αὐτοί, αὐτόν ἀκολούθησαν τά ἑκατομμύρια τῶν μαρτύρων τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων στή Ρωμαϊκή αὐτοκρατορία. Σάν ἀγαπήσει λατρευτικά τόν μεγάλο Ἀγαπημένο Ἰησοῦ ἡ ψυχή, μένει ἀνεπηρέαστη ἀπό τίς κρίσεις τοῦ κόσμου. Καί προχωρεῖ καί στό πιό σκληρό καί ἐπώδυνο μαρτύριο, ὥστε μ' αὐτό νά περάσει στόν θείο νυμφώνα τοῦ οὐρανοῦ, γιά τόν αἰώνιο πνευματικό της γάμο μέ τόν Ἰησοῦ. Εἶναι ἀπάνθρωπα τά μαρτύρια πού ἐπινοήθηκαν γιά τούς χριστιανούς.

Ἀναφέρουμε μόνον τό μαρτύριο τῆς Ἁγίας Καικιλίας. Δόθηκε διαταγή στό δήμιο νά στρέψει ἀπότομα μέ μιά στροφή τούς τροχούς τοῦ τυμπάνου. Καί ἡ μάρτυς ἀκοῦστε τί εἶπε: «Σ' εὐχαριστῶ, Κύριε Ἰησοῦ, διότι μέ ἀξίωσες νά ὑποφέρω γιά πρώτη φορά πρὸς δόξαν τοῦ ἀγίου ὀνόματός σου. Σέ ἀγάπησα στήν εἰρήνη, σέ ἀγάπησα στίς ἡμέρες τῆς χαρᾶς καί τώρα στή θλίψη σέ ἀγαπῶ ἀκόμη περισσότερο, ὅσο εἶναι γιά μένα γλυκύτερο νά βρισκομαι ἐδῶ ξαπλωμένη, ὅπως καί σύ ἄλλοτε ἦσουν ξαπλωμένος στό σταυρό».

Ἰησοῦ,

Ποῖός θά τό περίμενε; Καί τώρα ἀκόμη βρισκόμαστε σέ καιρό διωγμοῦ. Παντοῦ ἀποκεφαλίζονται μαθητές καί μαθητρίδες σου στή Συρία, στό Ἰράκ, στή Λιβύη, στήν Εὐρώπη. Ἡ πιθανότητα νά βρεθῶ κι ἐγώ μπροστά σέ δήμιο δέν εἶναι ἀπίθανη. Στήν περίπτωση αὐτή δός μου πλούσια τή χάρη σου νά ἀντέξω στούς πόνους, ὅπως ὅλοι οἱ μάρτυρές σου, ὥσπου νά εὐρεθῶ κι ἐγώ, πού σέ ἀγάπησα πολύ καί σέ διακόνησα, στήν ἐπουράνια πόλη, μέσα στή δική σου παρούσια.

Σεβαστιανός

ΒΙΒΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΤΗ ΧΑΝΑΝΑΙΑ

§ 6

«**Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν
αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μου**»
(Ματθ. 15, 23-26)

Ἡ Χαναναία Μητέρα ἐξακολουθεῖ νά κραυγάζει καί νά ζητᾶ ἀπό τόν θεοῦ Ἐπισκέπτη τῆς περιοχῆς, ὅπου ἔμενε, τή θεραπεία τῆς κόρης της. Ἡ ἐπιμονή αὐτή σημαίνει ὅτι γνώριζε ἀρκετά γιά τό Σωτήρα μας Χριστό. Ἴσως νά ἦταν προσήλυτη. Δηλαδή ἡ εἰδωλολάτρισσα αὐτή γυναίκα ἴσως νά εἶχε ἀσπασθεῖ τή θρησκεία τῶν Ἰουδαίων. Ἐκείνη ἡ προσφώνηση «**υἱέ Δαυΐδ**», δηλαδή ἀπόγονο τοῦ προφήτη καί βασιλιά τῶν Ἰουδαίων Δαβίδ, δέν ἀφήνει καμιά ἀμφιβολία ὅτι ἡ Συροφοινικισσα αὐτή γυναίκα ἢ ἦταν προσήλυτη ἢ γνώριζε μέ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο πολλά γιά τόν Κύριο καί τήν ὅλη του πορεία ἀγάπης στό λαό τοῦ θεοῦ καί τά θαύματα τά ὅποια ἔκανε στόν κάθε πάσχοντα ἄνθρωπο, ἀπό ὁποιαδήποτε ἀρρώστια κι ἄν ἔπασχε. Τό πιθανότερο εἶναι αὐτό τό δεύτερο. Κι αὐτό, γιατί, ὅπως γράφει ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος, «καί ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τήν Συρίαν, καί προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καί βασάνοις συνεχομένους, καί δαιμονιζομένους καί σεληνιαζομένους καί παραλυτικούς, καί ἐθεράπευσεν αὐτούς» (Ματθ. 4, 24). Διαδόθηκε

ἡ φήμη τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλη τή Συρία. Κι ἔφεραν μπροστά του ὄλους ὄσους ὑπέφεραν ἀπό διάφορες ἀρρώστιες καί βασανίζονταν ἀπό πόνους καί τοὺς δαιμονιζομένους καί σεληνιαζομένους καί τοὺς παράλυτους καί αὐτός τοὺς θεράπευσε ὄλους.

Ἔτσι, λοιπόν, μέ τή βέβαιη πίστη ὅτι θά θεραπεύσει καί τή δική της κόρη, πῆρε τό δρόμο νά πάει, νά τόν ἀναζητήσει καί νά τόν συναντήσει μέ ἕνα καί μοναδικό αἶτημα. Αὐτό πού λέμε. Νά χαρίσει τήν ὑγεία στήν κόρη της, ἡ ὁποία «**κακῶς δαιμονιζόταν**». Καί τόν συνάντησε τό Σωτήρα Χριστό.

Καί τώρα ἡ παράκλησή της: «**Ελέησόν με, Κύριε, υἱέ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται**» (Ματθ. 15, 22). Ἄλλά περίεργο! «**Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον**». Ὁ Ἰησοῦς σιωπᾶ στήν παράκληση τῆς γυναίκας. Δέν τῆς λέει οὔτε μιά κουβέντα! Καί σάν νά μήν ἔφθανε αὐτό, ἔρχονται τώρα οἱ μαθητές του, τόν παρακαλοῦν καί τοῦ λένε: «**Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν**» (Στίχ. 23). Ἄκουσέ την καί κάμε της αὐτό πού ζητᾶ, γιά νά φύγει, γιατί φωνάζει δυνατά ἀπό πίσω μας καί ἀπό τίς φωνές της θά μαζευτεῖ πολὺς λαός.

Κι Ἐκεῖνος;

Ἐπιτέλους ὀμιλεῖ. Καί τί λέγει; «**Οὐκ**

άπεστάλην εἰ μή εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ». Ὁ Πατέρας μου δέν μέ ἀπέστειλε παρά γιά τὰ χαμένα πρόβατα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ γένους. Πῶς ἄντεξε ἡ πονεμένη αὐτή γυναίκα τήν ἄρνησή του στό θερμό αἴτημά της!! Ἄντεξε. Καί ὄχι μόνον αὐτό. Ἀλλά ἔκανε καί τό ἄλλο. Ἀποφασισμένη νά ἐπιτύχει τή θεραπεία τῆς κόρης της, τόλμησε καί πλησίασε τόν Ἰησοῦ καί ἔπεσε μέ τό πρόσωπο καταγῆς, μπροστά στά πόδια Του, κρᾶζοντας: **«Κύριε, βοήθει μοι»**. Κύριε, βοήθα με στή δυστυχία μου!

Ἡ Χαναναία, ἀντί νά ἀκούσει ἀπό τόν Ἰησοῦ τό «γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις», ἀκούει νέα ἄρνηση. Μάλιστα ἄρνηση πολύ προσβλητική. Ἀντιγράφων: «Οὐκ ἔστι καλόν λαβεῖν τόν ἄρτον τῶν τέκνων καί βαλεῖν τοῖς κυναρίοις» (Ματθ. 15, 26)! Δέν εἶναι σωστό νά πάρει κανεῖς τό ψωμί τῶν παιδιῶν του καί νά τό ρίξει στά σκυλάκια. **Σκυλάκι, λοιπόν, ἡ πονεμένη Χαναναία Μητέρα!** Ἄς εἶναι. Τό δέχεται κι αὐτό γιά τή λατρεμένη ἄρρωστη θυγατέρα της! Ἐσχάτη περιφρόνηση!!! Ἐσχάτη ταπείνωση γιά τήν ὁποιαδήποτε γυναίκα, πού διακρίνεται, κατά κανόνα, γιά τὰ ὠραῖα αἰσθηματά της καί τή λεπτότητα τῆς ψυχῆς της.

Γιατί ὁμως τῆς φέρθηκε ἔτσι ὁ Κύριος;

Τήν ἀπόκριση μᾶς τή δίνει ὁ ἐρμηνευτής Ζιγαβηνός. Νά ἡ ἀπόκρισή του: «...ἀναμένων φανερωθῆναι **τὴν πίστιν καὶ ταπείνωσιν καὶ σύνεσιν αὐτῆς...**». Γιά τήν πίστη τῆς Χαναναίας καί τή δική μας πίστη ἀναφερθήκαμε στήν προηγούμενη γραφή μας. Γιά δέ τήν ταπείνωση ἀναφερόμαστε στήν τωρινή ταπεινή μας γραφή. Φανέρωσε ἡ Χαναναία Μητέρα **τὴν ἀκράδαντη πίστη της στό Σωτήρα Χριστό**. Καί ὀπλισμένη μέ αὐτή τήν πίστη ἔτρεξε, ὅσο πιό γρήγορα μπορούσε, νά ζητήσει τή σωτηρία τῆς κόρης της ἀπό τήν τυραννική κατοχή τῶν δαιμονίων. Ὅμως **δέν ἔφθανε μόνον ἡ πίστη. Χρειαζόταν καί ἡ ταπείνωσή της**. Κι αὐτήν τήν ταπείνωση τῆς πονεμένης Χαναναίας ἐπιζητεῖ ὁ Κύριος μέ

τίς ἐπανελημμένες δοκιμασίες, στίς ὁποῖες τήν ὑποβάλλει. Καί φάνηκε πλέον ἡ ταπείνωσή της. Σέ καμιά ἀπό αὐτές δέν ἀντέδρασε. Ταπεινά δέχθηκε ὅλες τίς δοκιμασίες τοῦ Χριστοῦ, τίς ὁποῖες ἕνας ἄπιστος ἀναγνώστης θά χαρακτήριζε **ὡς ἀπαξίωση Του γιά τὴ θλιμμένη Χαναναία γυναίκα**. Κι ὁμως δέν ἦταν ἀπαξίωση. Ἀντίθετα. Ἦταν κι αὐτή ἡ γυναίκα παιδί, δημιουργημα δικό του. «Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καί χωρίς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἓν ὃ γέγονεν» (Ἰωάν. 1, 3). Δηλαδή ὅλα τὰ δημιουργήματα ἔγιναν δι' αὐτοῦ σέ συνεργασία μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Καί χωρίς Αὐτόν δέν ἔγινε τό παραμικρό ἀπ' ὅλα ὅσα ἔχουν γίνει. Ἡ ταπείνωσή της ἦθελε νά γίνει ὀλοφάνερη. Καί ἔγινε.

Γιατί τό ἦθελε αὐτό;

Γιατί καί ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἦταν ταπεινός. Μόνον αὐτός εἶχε τό κύρος, τήν ἐξουσία, νά ὁμολογήσει ὅτι εἶναι ταπεινός. Κανεῖς ἄλλος ἄνθρωπος. Κανεῖς φιλόσοφος. Κανεῖς ποιητής. Κανεῖς ἄρχοντας. Κανεῖς στρατηγός. Ἀπολύτως κανεῖς. Καί νά ὁ λόγος του: «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ταπεινός εἰμι τῇ καρδίᾳ» (Ματθ. 11, 29). Μάθετε ἀπό μένα ὅλοι σας, ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι εἶμαι ταπεινός στό φρόνημα καί στήν ἐσωτερική διάθεσή μου.

Ταπεινός ὁ Ἰησοῦς. Ταπεινοί θέλει νά εἶμαστε καί ἡμεῖς ὅλοι, ὅσοι θέλουμε νά ἔχουμε μιά θέση κοντά του, μαζί του. Γι' αὐτό ἄλλωστε μᾶς εἶπε ἐκείνη τήν ἐκφραστική παραβολή τοῦ Τελῶνη καί τοῦ Φαρισαίου.

Τὴ θυμᾶστε;

Δυό ἄνθρωποι ἀνέβηκαν στό Ναό νά προσευχηθοῦν. Ὁ ἕνας ἦταν Φαρισαῖος, ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅπως θεωροῦσε τόν ἑαυτό του καί ὅπως θεωροῦσαν τό ἴδιο ὅλοι οἱ Φαρισαῖοι τούς ἑαυτούς τους. Ὁ ἄλλος πού ἀνέβηκε στό Ναό ἦταν Τελῶνης, ἄνθρωπος ἁμαρτωλός, ὅπως ἦταν καί ὅπως θεωροῦσαν τούς Τελῶνες ὅλοι οἱ Φαρισαῖοι. Προσεύχεται ὁ πρῶτος. Προσεύχεται καί ὁ δεῦτερος.

Ὁ πρῶτος παίρνοντας θέση στό κεντρικότερο μέρος τοῦ Ναοῦ καί μέ τά μάτια του νά βλέπουν πρός τόν οὐρανό, ἄρχισε νά λέει: «Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου, γιατί ἐγώ δέν εἶμαι σάν τούς ἄλλους ἀνθρώπους, πού εἶναι ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἤ καί σάν αὐτόν ἐκεῖ τόν Τελώνη. Ἐπιπλέον ἐγώ νηστεύω δυο φορές τήν ἐβδομάδα. Δίνω τό ἕνα δέκατο ἀπό ὅσα κερδίζω...». Προσευχή κι αὐτή!!

Ὁ δεύτερος, παίρνοντας θέση σέ μιὰ γωνιά τοῦ Ναοῦ καί μέ τά μάτια του στραμμένα κάτω, χτυποῦσε συνέχεια τό στήθος τῆς ἁμαρτωλῆς καρδιάς του καί ἔλεγε: «Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ». Θεέ μου, σπλαχνίσου με καί συγχώρεσέ με τόν ἁμαρτωλό. Ἐρωτᾶτε, ποίος ἀπό τούς δυο δικαιώθηκε ἀπό τό Θεό; Ποιός ἄλλος παρά ὁ Τελώνης; Ὁ ἄλλος, ὅπως ἀνέβηκε στό Ναό, ἔτσι καί κατέβηκε. Ἀνέβηκε καί κατέβηκε ἁμαρτωλός. Ἀλλά καί κανείς μας δέν συμπάθησε τόν Φαρισαῖο ποτέ. Ὅλων μας ἡ συμπάθεια εἶναι μέ τόν Τελώνη. Νά γιατί ἔγραψε ὁ Ἄπ. Πέτρος: «Ὁ Θεός ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν» (Ἀ' Πέτρ. 5, 5). Ὁ Θεός ἐναντιώνεται στούς ὑπερήφανους, ἐνῶ ἀντίθετα δίνει τή χάρι του στούς ταπεινοῦς. Νά, λοιπόν, γιατί τόσο πολύ δοκίμαζε τή Χαναναία Μητέρα. Γιά νά φανεῖ, ἂν εἶχε, ἡ ταπεινοφροσύνη της. Ἄλλωστε στήν Καινή Διαθήκη δέν βλέπουμε κανέναν ἀλαζόνα, ὑπερήφανο, νά ζητᾶ ἀπό τόν Ἰησοῦ τήν παραμικρή βοήθεια. Κοντά στόν Χριστό καί στήν οὐράνια πολιτεία τοῦ Θεοῦ μόνον οἱ ταπεινοί ἔχουν θέση. **Γιατί μόνον αὐτοί εἶναι ἡ ὁμορφιά ὄχι μόνο μέσα στήν κοινωνία, ἀλλά καί μέσα στήν οὐράνια πολιτεία τοῦ Θεοῦ.**

Ἰησοῦ,

Θυμᾶμαι ὅτι ἀπό μικρός ἀκόμη στήν ἡλικία, ἰδιαίτερα ὅταν μέ ἐπηρέασε φιλικό μου καί πολύ ἀγαπητό πρόσωπο τῆς ἴδιας μέ μένα ἡλικίας καί κατεβήκαμε ἀπό τό ὀρεινό γενέθλιο χωριό μας στό Γυμνάσιο Γρεβενῶν γιά εἰσιτήριες ἐξετάσεις, ἐνιωθα ἀμχανία καί ἕνα

αἶσθημα ντροπῆς. Μέ διακατεῖχε τό σύνδρομο τοῦ παιδιοῦ ἀπό τό χωριό μέσα στήν κοινωνία τῶν Γρεβενῶν. Ἕνας ξένος σέ ἕνα μεγάλο χωριό, πολύ πῖο μεγάλο ἀπό τό δικό μου μικρό χωριό. Χωριατόπουλο ἐγώ ἀνάμεσα σέ συνομήλικους μαθητές, τούς ὁποίους ἐνιωθα καί μεγάλους καί ἄριστους, σέ σχέση μέ τή δική μου μετριότητα στίς γνώσεις.

Αὐτό τό αἶσθημα τῆς μετριότητας δέν μέ ἐγκατέλειψε ποτέ στή ζωή μου μέχρι καί σήμερα, σέ μιὰ ἡλικία πού ἐτοιμάζομαι γιά τήν ἔξοδο ἀπό τή ζωή αὐτή. Πάντοτε ἐνιωθα τόν ἑαυτό μου κατώτερο ἀπό τούς ἄλλους. Καί στίς γνώσεις. Καί στό λόγο. Καί στή γραφή. Ὅλοι, μάλιστα οἱ συνομήλικοί μου, γνώριζαν περισσότερα ἀπό μένα. Καί ἔγραφαν καλύτερα ἀπό μένα. Καί ὁμιλοῦσαν καλύτερα ἀπό μένα. Ἀλλά ἦσαν καί καλύτεροι στό ἦθος καί στήν ἀρετή ἀπό μένα.

Ὅμως αὐτό, κατά περίεργο τρόπο, δέν μέ ἐπηρέαζε οὔτε στόν ἐλάχιστο βαθμό. Πάντοτε προσπαθοῦσα νά κάνω τό καλό, ὅσο περισσότερο μπορούσα, στήν κοινωνία. Ἴσως γιατί μέ ἐπηρέασε σ' αὐτό ἡ παραβολή τῶν τάλαντων πού εἶπε ὁ Κύριος (Ματθ. 25, 14-30). Ἐγώ δέν ἔλαβα πέντε τάλαντα οὔτε δυο, ἀλλά μόνον ἕνα. Αὐτό ὅμως τό ἕνα δέν τό ἔθαψα στή γῆ, ὅπως ὁ πονηρός δοῦλος τῆς παραβολῆς. Τί ἔκανα; Μέ τή χάρι τή δική σου, ὦ Ἰησοῦ, καί τή βοήθεια τοῦ πνευματικοῦ μου Δασκάλου καί Πατέρα, ἐκείνου τοῦ θρυλικοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτη στά μαθητικά μου χρόνια, 1945-50, πατέρα Αὐγουστίνου, πού φύτεψε μέσα στήν ψυχή μου τόν ἱεραποστολικό παλμό, τό θεϊκό ζῆλο, ἄρχισα νά ὁμιλῶ καί νά γράφω διαρκῶς γιά τό Θεό καί τή γλυκιά καί πανέμορφη πνευματική ζωή, τήν ὁποία ἀπολαμβάνει κάθε ψυχή κοντά σέ Σένα, ὦ Σωτήρα μου Χριστέ. Ἄς ἦταν φτωχός ὁ λόγος μου. Κι ἄς ἦταν φτωχή ἡ γραφή μου. Σέ τίποτε αὐτό δέν μέ

ἐπηρεάζε. Ἀπολύτως σέ τίποτε. Καί οὔτε ποτέ συνέκρινα τόν ἑαυτό μου μέ τούς ἄλλους. Ἔτσι καί προχωροῦσα σέ ὅλη τήν πορεία τῆς διακονίας μου, τοῦ λόγου καί τῆς γραφῆς.

Μετριότητα! Τό ζοῦσα αὐτό σάν τό γνώρισμα τῆς ζωῆς μου. Καί ἔγινε σέ μένα ἕνας πνευματικός θώρακας, πάνω στόν ὁποῖο συντρίβονταν «τά βέλη τοῦ πονηροῦ τά πεπυρωμένα» (Ἐφ. 6, 16), τά βέλη τῶν δαιμόνων τῆς ὑπερηφανείας. Ἔτσι, σέ εὐχαριστῶ πολύ, πολύ, ὦ Ἰησοῦ, πού μέ τή μετριότητα αὐτή δέν σήκωσα ποτέ κεφάλι, γιά νά πῶ λόγια ὑπερήφανα, σάν ἐκείνον τό Φαρισαῖο τῆς παραβολῆς. Κι αὐτό τό εὐχαριστῶ εἶναι πολύ λίγο. Νά πού δέν ὑπάρχουν λέξεις πού νά ἐκφράζουν ἀπόλυτα τό εὐχαριστῶ καί τό εὐγνωμονῶ! Ἀλλά Σὺ, Ἰησοῦ, γνωρίζεις τήν καρδιά μου ὅλη καί σέ ὄλες τίς πτυχές τῆς.

Αὐτό τό δῶρο σου μέ προστάτευσε ἀπό τή φρικτή ὑπερηφάνεια, πού κατέχει τήν πρώτη θέση στή σειρά τῶν ἑπτὰ θανασίμων ἀμαρτημάτων, γιά τίς πολλές τιμητικές ἐκδηλώσεις γιά τή διακονία μου στό χῶρο τῆς ἀπαξιωμένης κοινωνίας τῶν «ἐλαχίστων ἀδελφῶν σου» (Ματθ. 25, 40), ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος. Θά τό χαρακτήριζα παράλογο νά δεχθῶ καί τήν παραμικρή σκέψη ὑπερηφάνειας, ὅταν γνώριζα ὅτι ὅλοι οἱ ὁμιλητές, ἤθελαν-δέν ἤθελαν, ἦταν ὑποχρεωμένοι νά μοῦ πλέκουν τά καλύτερα ἐγκώμια! Καί ὕστερα, σέ τί τάχα μέ βοήθησαν νά γίνω καλύτερος στή ζωή μου; Σέ τίποτα.

Ἦ Ἰησοῦ,

Ἀπό Σένα καί μόνο, πού γνωρίζεις ὅλη μου τήν ὑπαρξη καί ὅλη μου τή διακονία, περιμένω ἕναν καλό λόγο. Τώρα πού πλησιάζει ἡ ἔξοδός μου, νά μέ δεχθεῖς κοντά Σου, ὅπως τόσο ποθῶ καί λαχταρῶ. Ἀμήν.

ΤΕΡΤΙΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ»

Τριμηνιαῖο Ὁρθόδοξο Περιοδικό. Ὁργανο τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**» Ἀρ. Ἀδείας 020019

***

Ἰδιοκτῆτης

Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολική Φιλοπτώχος Ἀδελφότης «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**»
ΤΗΛ: 23920-25.866, 22.252
ΦΑΞ: 23920-25.391, 25.478

Τ.Θ.: 10 147, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

e-mail: osiaxeni@hotmail.com

diakonia.filakon@gmail.com

***

Ἐκδότης: Ἀδελφότης «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**»

***

Ἑπεύθυνη συντάξεως:

ΚΡΥΣΤΑΛΛΕΝΙΑ Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

***

Συντάκτες: Ἀρχιμ. Γερβάσιος Ἰωάν. Ραπτόπουλος καί Μέλη τῆς Ἀδελφότητος

***

Προϊστάμενος Τυπογραφείου-Βιβλιοδεσία:

Ἄγγελος Ἀλτιντζῆς

Καμβουνίων 2, Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. (2310) 221-529, 795-928

***

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 2,00 Εὐρώ

***

Συνδρομές: Ἐτήσια συνδρομή ἐσωτερικοῦ:

ΕΥΡΩ 10,00 (Φιλική ΕΥΡΩ 50,00)

Ἐξωτερικοῦ: Χῶρες Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης
ΕΥΡΩ 15,00. Λοιπές χῶρες ΕΥΡΩ 20,00.

***

Ἐποτολές, Ἐπιταγές:

Περιοδικό «Χριστιανικοί Παλμοί»

Τ.Θ. 10 397, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ἢ Ἀρ. Λογ.: ΕΤΕ 210/481184-48

IBAN: GR490110210000021048118448

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς». (Ἰωάν. 8, 32)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ μετά τή συνάντηση πού εἶχε μέ τούς ἐκπροσώπους τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων, δήλωσε ὅτι οἱ ἀλλαγές στά Θρησκευτικά θά προκαλέσουν ρήξη στήν σχέση Ἐκκλησίας-Πολιτείας. Καί προσέθεσε ὅτι ὄχι μόνο δέν θά ἀποδώσουν καρπούς, ἀλλά θά προκαλέσουν μεγάλη ζημία στήν Παιδεία καί στήν κοινωνία. Μάλιστα, ἀπηύθυνε ἔκκληση στόν Πρωθυπουργό «νά σταματήσει αὐτήν τήν προσπάθεια, νά ἀναβάλλει κάθε μία πρωτοβουλία ἑνός ἢ μερικῶν ἀνθρώπων καί νά ὑπάρξει ἐπιτέλους μιά σοβαρή συνεργασία σέ ἕναν τόπο πού ἀκούγονται λόγια, λόγια, λόγια καί λείπει ὁ Λόγος».

* * *

Μέ μία νέα ἐπιστολή πρὸς τόν Πρωθυπουργό καί τούς ἀρχηγούς κομμάτων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος, ἐπισήμανε ὅτι «τό νά πρέπει νά ἔχουν οἱ νέοι θρησκευτική μόρφωση δέν εἶναι κατάλοιπο σκοταδισμού ἢ κάποιας ξεπερασμένης συντηρη-

τικῆς ἰδεολογίας, ἀλλά μορφωτική ἐπιλογή, μέ σαφῆ παιδαγωγική στοχοθεσία, ἡ ὁποία δεσμεύει τήν Πολιτεία, ἀκόμα καί ἐάν οἱ προσωπικές πολιτικές θέσεις τῶν ὑπευθύνων ἢ οἱ κομματικές ἀντιλήψεις ὁποιοῦδήποτε χώρου δέν συμφωνοῦν μέ αὐτό». Κατήγγειλε τό γεγονός ὅτι τό Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς συναντήθηκε μία φορά μέ τήν Ἐπιτροπή τῆς Ἐκκλησίας καί οὐδέποτε ξεκίνησε ἕνας ἐπιστημονικός διάλογος παρά τήν ἐπιμονή τῆς Ἐκκλησίας.

* * *

Ἐπίσης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος μιλώντας σέ μαθητές ἀπό τήν Ὁρεστιάδα, οἱ ὁποῖοι τόν ἐπισκέφθηκαν στήν Ἀρχιεπισκοπή, ὑπογράμμισε: «Πρέπει νά ἀγαπᾶμε τήν Πατρίδα καί τήν Ὀρθοδοξία. Εἶναι μερικοὶ πού δέν ἀγαποῦν τήν πατρίδα καί θέλουν νά κάνουν ἀφελληνισμό καί κάποιοι πού δέν ἀγαποῦν τήν Ἐκκλησία καί θέλουν ἀποχριστιανισμό».

(Ἀπό τήν Ἐφημερίδα «ΕΣΤΙΑ»)

«Πιστεύω στό Θεό. Πιστεύω στήν Ὀρθοδοξία, γιατί εἶναι ἡ ἀπόλυτα ἀναρχική θρησκεία. Γιατί σοῦ λέει πώς ὅ,τιδήποτε θέλεις νά πεῖς στόν ἄλλο, πρέπει νά τό πεῖς πρῶτα στόν ἑαυτό σου. Ἀντί, γιά παράδειγμα, νά σπάσεις μιά βιτρίνα, πρέπει νά σπάσεις πρῶτα τό καθεστῶς πού ἔχεις ἐσὺ μέσα σου. Καί αὐτό δέν εἶναι καθόλου εὐκόλο. Νομίζω ὅτι μόνον ἔτσι μποροῦμε νά προχωρήσουμε στή ζωή μας καί χωρίς Θεό εἶναι πολύ δύσκολα...

Πηγαίνω συχνά στήν Ἐκκλησία. Εἶναι μέρος τῆς ζωῆς, τῆς καθημερινότητάς μου, ὅπως τό νά πλένω τά δόντια μου ὅταν ξυπνῶ τό πρωί».

(Ἄρης Σερβετάλης, Ἡθοποιός)

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ

ΤΟ ΦΑΙ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ο σκιτσογράφος μας, μακαριστός Ήλιος Σκουλάς, με τά επιτυχημένα και χαρακτηριστικά σκίτσα του, περιγράφει τίς «καλύτερες» ημέρες πού θά ζήσουμε στόν καιρό τής παγκοσμιοποίησης. Όταν δηλαδή όλα τά κράτη τής γής θά γίνουν ένα και μοναδικό κράτος. Μέ έναν αρχηγό, τόν λεγόμενο πλανητάρχη. Όλοι οί άνθρωποι θά είναι ίσοι. Καί όλοι οί άνθρωποι τής παγκοσμιοποίησης θά τρώνε τό ίδιο φαί.

Άλλά ό σκιτσογράφος στό βιβλίο του «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ-Έκθεση Γελοιογραφίας», φανερώνει τί φαί θά τρώμε, όταν πραγματοποιηθεί ή νέα αυτή κοινωνία τής παγκοσμιοποίησης! Καί φυσικά όχι όλοι τό ίδιο φαί. Αυτοί πού θά μās κυβερνοῦν καί θά μάχονται γιά τά συμφέροντα! τού λαοῦ, θά πρέπει νά τρώνε καλύτερα, προκειμένου

νά άντέξουν στόν πολύ κόπο καί τόν άγώνα γιά τόν «κυρίαρχο λαό».

Έδω ισχύει μιά λαϊκή παροιμία, όσον άφορά τίς καλύτερες ημέρες πού μās περιμένουν από αυτούς πού τό επαγγέλλονται. Η παροιμία; «Τά ίδια Παντελάκη μου, τά ίδια Παντελή μου». Ένας μάλιστα Έλληνας πολιτικός είπε τό

έξης ψέμα: «Γιά ακόμα καλύτερες ημέρες»!! Λίγο ακόμα καί θά μās φέρει τόν παράδεισο στή γή!

Άλλά, ώ ψηφοφόροι, αν βέβαια υπάρχουν ψηφοφόροι γιά τήν παγκοσμιοποίηση, όποιος κι αν ανάλαβει τή διακυβέρνηση τών λαών, ήμεις οί φτωχοί ένα και μοναδικό φαί θά έχουμε: Μιά έλιά μόνο! Εύτυχώς πού έχει πολλές θερμίδες.

Ω πλάσματα αυτής τής γής, άγράμματοι καί έγγράμματοι, σοφοί καί άσοφοι, άς άκούσουμε έπιτέλους τή φωνή τού Θεοῦ, πού μās άγαπά ειλικρινά καί επικύρωσε αυτή του τήν άγάπη μέ τή σταυρική του θυσία: «Μή πεποίθατε έπ' άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων, οίς οὐκ έστι σωτηρία» (Ψαλμ. 145, 3). Μόνον ό Θεός μπορεί νά φέρει ισότητα σέ όλα... καί στό φαί. Άλλά ήμεις τό Θεό τόν κάναμε πέρα. Καί θά μείνουμε μόνο μέ μιά έλιά!

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ-ΣΕΡΒΙΑ (25-11-2016)

Ήταν προφητικός ο λόγος του Κυρίου προς τους μαθητές του έξι ημέρες πριν από τό Πάσχα, ενώ βρισκόταν φιλοξενούμενος στο σπίτι του φίλου του Λαζάρου, εκεί στη Βηθανία. Είπε τότε ο Κύριος άπευθυνόμενος στους μαθητές του: «Τούς πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' έαυτών» (Ιωάν. 12, 8). Τούς φτωχούς ανθρώπους πάντοτε θά τούς έχετε μαζί σας. Γύρω σας. Κοντά σας. Κι αυτή είναι ή αλήθεια, έδω και χιλιάδες χρόνια. Δέν υπήρχε, δέν υπάρχει και δέν θά υπάρξει έποχή χωρίς φτωχούς ανθρώπους. Άνθρώπους πού θά είχαν άποφύγει μίζερες καταστάσεις στη ζωή τους, άν είχαν χρήματα. Κι αυτό, γιατί υπάρχει κοινωνική άνισότητα.

Άνάμεσα στους φτωχούς πío φτωχός είναι πάντοτε ο κρατούμενος στη φυλακή άνθρωπος. Καί μάλιστα, ο μικροποινίτης κρατούμενος. Γιατί δέν θά έχανε την έλευθερία του, άν είχε χρήματα νά εξαγοράσει τή μικροποινή του, έξαιτίας της οποίας βρέθηκε πίσω από τά σίδερα.

Υπάρχουν πάντα φτωχοί, για νά δοκιμάζεται ή αγάπη των άλλων. Των λιγότερο φτωχών. Καί των πλουσίων. Για νά δοκιμάζεται ή αγάπη των ανθρώπων για τόν άνθρωπο. Καί κανείς βεβαίως δέν μπορεί νά πεί ότι είναι τόσο φτωχός, ώστε νά μήν έχει νά δώσει μιά γλυκιά καλημέρα και ένα πηγαίο χαμόγελο σ' εκείνον πού τά χρειάζεται.

Αυτό κάνει ή **ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ** «Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά» έδω και 39 χρόνια. Πηγαίνει στον φτωχό κρατούμενο κάθε φυλακής του κόσμου, για νά του δώσει κάτι από τόν πλούτο της. Κάτι από «τό έχειν» της. Μιά «καλημέρα, αδελφέ». Ένα

«κουράγιο, παιδί μου». Ένα χαμόγελο, πού σκορπίζει τή μαυρίλα τής ψυχής και τονώνει τό πεσμένο ήθικό. «Μέ αγαπούν», λέει μέσα του ο θλιμμένος και ξαστερώνει ο λογισμός του. Καί χαμογελά. Άραγε μετά από πόσο καιρό; Κι ένα δέμα αγάπης, έμπρακτης αγάπης, φροντίδα και μέριμνα για τήν καθημερινότητα.

Ά, πολύ σπουδαίο πράγμα νά κάνεις πλούσιο τόν φτωχό αδελφό. Πρώτα πνευματικά. Κι ύστερα υλικά. Έμπρακτα. Αρχίζεις κιόλας νά ζεις παραδεισένια.

Αυτό ήταν τό κίνητρό μας για τή νέα έπίσκεψη αγάπης στις **Κεντρικές Φυλακές Βελιγραδίου** τήν Παρασκευή, 25 Νοεμβρίου, φέτος. **16 συνεργάτες τής ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ** άκολούθησαν τόν π. Γερβάσιο στη νέα του εύλογημένη πορεία, για νά επισκεφθούν **300 Σέρβους μικροποινίτες κρατούμενους** στην παραπάνω φυλακή. Όλοι, Διοίκηση, Προσωπικό και κρατούμενοι, όρθόδοξοι χριστιανοί! Καί μέ πολλή αγάπη και θαυμασμό για τήν Ελλάδα και τήν Όρθοδοξία της.

Μέ τήν άμεση εύλογία του Μακαριωτάτου **Πατριάρχου Σερβίας κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ**, τή σημαντική βοήθεια του **Μητροπολίτου Μαυροβουνίου κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ** και τίς γρήγορες και συντονισμένες έέργειες του δραστήριου και εύλαβοϋς **π. Γρηγορίου Μάρκοβιτς**, Προϊσταμένου του Ι. Ν. Άγ. Κωνσταντίνου και Έλένης Βελιγραδίου και πνευματικώς υπευθύνου των Κεντρικών αυτών Φυλακών, **τό Υπουργείο Δικαιοσύνης Σερβίας** έδωσε τήν άπαιτούμενη άδεια για τήν έπίσκεψη στις Φυλακές. Όλα ήταν έτοιμα.

Καί ή ύποδοχή γιά τό Έλληνικό Κλιμάκιο μέ τόν π. Γερβάσιο ήταν πολύ έντυπωσιακή. Τούς Έλληνες έπισκέπτες ύποδέχθηκαν έξω από τή Φυλακή ό Άναπληρωτής Διοικητής Φυλακών Σερβίας, ώς εκπρόσωπος τοῦ Υπουργείου Δικαιοσύνης, κ. Velimir Vidic. Ό Διευθυντής τῆς Φυλακῆς κ. Zvonko Grulovic. Ό έλληνομαθής Διάκονος τοῦ Πατριαρχείου π. Μπρανισλάβ Τζόσιτς. Ό π. Γρηγόριος Μάρκοβιτς. Φυλακτικό καί Διοικητικό Προσωπικό. Όλοι μαζί ύποδέχθηκαν μέ χαρά τούς Έλληνες, φίλους καί αδελφούς ομοδόξους.

Στήν αίθουσα ύποδοχῆς όπου πορευθήκαμε, ό π. Γερβάσιος ἀναφέρθηκε στούς σκοπούς καί τό έργο τῆς μακρόχρονης αὐτῆς Διακονίας καί εὐχήθηκε ἡ έπίσκεψη αὐτή νά εἶναι ωφέλιμη καί έποικοδομητική κυρίως γιά τούς κρατούμενους. Ό Άναπληρωτής Διοικητής κ. Vidic εὐχαρίστησε πολύ γιά τήν έπίσκεψη αὐτή, έξέφρασε τό θαυμασμό του γιά τά έργα ἀγάπης τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος καί εὐχήθηκε ἡ πρώτη αὐτή έπίσκεψη νά γίνει ἀρχή μιᾶς στενότερης συνεργασίας τῶν Φυλακῶν τους μέ τή ΔΙΑΚΟΝΙΑ μας αὐτή. Ὡς έκφραση τιμῆς καί σεβασμοῦ γιά τό φιλόανθρωπο αὐτό έργο ό κ. Vidic ἀπένειμε στόν π. Γερβάσιο τιμητική πλακέτα ἀπό τό Υπουργεῖο Δικαιοσύνης.

Στή συνέχεια ό π. Γερβάσιος μέ ὅλη τή συνοδεία κατευθύνθηκε στό Ἱ. Π. «Άναστάσεως τοῦ Κυρίου», όπου κρατούμενοι περίμεναν τούς Έλληνες έπισκέπτες. Μετά τήν προσλαλιά τοῦ Διευθυντῆ κ. Grulovic, ό π. Γερβάσιος ἔλαβε τό λόγο καί ἀπευθυνόμενος στό ἀγαπημένο του ἀκροατήριο, τούς νεαρούς κρατούμενους, τούς μίλησε γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν ὁμορφιά τῆς ζωῆς ἐκεῖνου πού βρῖσκεται στό δρόμο τοῦ Θεοῦ. Τά συννεφιασμένα πρόσωπα σιγά-σιγά ξαστέρωσαν. Κάποιοι χαμογελοῦσαν ἱκανοποιημένοι. Άλλοι χειροκροτοῦσαν. Κι ἄλλοι ἔχυναν δάκρυα. Ποίος μποροῦσε νά διαβάσει τίς ψυχές τους ἐκεῖνη τήν ὥρα; Ό λόγος τοῦ Θεοῦ εἶχε ἀρχίσει τό έργο του μέσα τους. Μακάρι νά καρποφορήσει μετάνοια καί ἀρετή.

Κι ἄλλοι ὅμως κρατούμενοι περίμεναν τόν π. Γερβάσιο έξω. Στόν προαύλειο χῶρο, ἀνάμεσα σέ πανύψηλα τεῖχη, πού σου κρύβουν τόν ἐλεύθερο κόσμο, ὄχι ὅμως καί τόν οὐρανό. Αὐτός εἶναι δικός σου, ἀρκεῖ νά σηκώνεις τά μάτια τῆς ψυχῆς σου ψηλά.

Ένας στενός κύκλος σχηματίστηκε γύρω ἀπό τόν π. Γερβάσιο, ό ὁποῖος δέν ἔχασε τήν εὐκαιρία νά τούς μιλήσει γιά μιά νέα ζωή, τή χριστιανική ζωή, χωρίς

«Δέν μου ἄρесе ό τρόπος τῆς ζωῆς μου. Δέν μέ ὀδηγοῦσε κάπου. Δέν μέ ἄφηνε νά προσδεύσω, καί ἔτσι πῆγα σέ πνευματικό. Ό π. Ἰωάννης μου ἄλλαξε ὅλη μου τή ζωή, βάζοντάς με στή διαδικασία νά γίνω καλύτερος ἄνθρωπος, νά ἀποβάλω τό ἐγώ μου. Μέχρι τότε θεωροῦσα ὅτι τά κάνω ὅλα καλά καί δέν σκεφτόμουν τίποτε ἄλλο πέρα ἀπό ἐμένα. Παλιά ἤθελα νά κάνω λεφτά, νά γίνω πλούσιος. Σήμερα θέλω νά εἶμαι ἀξιοπρεπής καί νά βγάξω τόσα ὅσα χρειάζονται γιά νά ζήσω. Ό μόνος πού μπορεῖ νά θεραπεύσει τήν ψυχή ενός ἀνθρώπου εἶναι ό Θεός καί ἐν συνεχείᾳ ἕνας καλός πνευματικός. Μιά φορά τό χρόνο έπισκέπτομαι τό Ἅγιο Ὄρος γιά νά προσευχηθῶ καί νά ἠρεμήσω».

(Νίκος Αναδιώτης, Ἡθοποιός)

παρεκτροπές και πάθη, αλλά με νηφαλιότητα, με έγκράτεια, με σωφροσύνη, με πίστη και φόβο Θεού. Στο τέλος όλοι πήραν την ιερατική εύλογία του π. Γερβασίου, μαζί με μία εικόνα με μηνύματα της Διακονίας, και αποχώρησαν προβληματισμένοι για την παραπέρα πορεία της ζωής τους.

Γιά όλους τους κρατουμένους παραδώσαμε στον κ. Διευθυντή σοκολάτες έλληνικές, ένα κέρασμα από την Ελλάδα, και στο Φιλόπτωχο Ταμείο της Φυλακής 1.500,00 ευρώ για τις ανάγκες των άπόρων κρατουμένων, που δεν είναι λίγοι. Η χώρα βρίσκεται σε οικονομική κρίση εδώ και 20 χρόνια. Άλλά ή θρησκευτική τους κρίση είναι πιο βαθιά. Βγήκαν από ένα μακροχρόνιο κομμουνιστικό καθεστώς και ή Έκκλησία έχει πολύν αγώνα με τό λαό της, ώσπου μετή διδασκαλία της νά γνωρίσουν τίς αλήθειες της όρθόδοξης πίστης, για νά

άντιστέκονται στους ποικίλους προβόσχημους λύκους, τούς αίρετικούς κάθε είδους, που ζητούν νά τούς παρασύρουν στην πλάνη τους. Δέν φοβάται όμως. Η Έκκλησία πολεμουμένη νικά πάντα. Νίκησε όλους τούς πολεμίους της στό πέρασμα των αιώων. Νικά και σήμερα. Και θά νικήσει. Γιατί ό Χριστός, τόν όποιο πιστεύουμε και αγαπούμε, ήταν και είναι ό ίδιος πάντα. Παντοδύναμος. «Χθές και σήμερα ό αυτός. Και εις τούς αιώνας» (Έβρ. 13, 8).

Εύχεσθε, άδελφοί, όσοι διαβάσατε τη μικρή αυτή αναφορά, ό λόγος του Θεού νά καρποφορήσει στην ζωή των κρατουμένων μετάνοια και άρετή. Μακριά από τά πάθη τά περασμένα. Και κοντά μόνο στην Έκκλησία και στους ανθρώπους του Θεού. Στο δρόμο του Θεού μόνον ύπάρχει προκοπή και πνευματική έλευθερία, που ό κάθε άνθρωπος έπιθυμεί.

ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά»

Τό σύνθημα:

«Η ζωή μας είναι σύντομη. Άς βιαστούμε νά κάνομε τό καλό στον κόσμο.

Η προσευχή:

«Κύριε,

Μάθε μας ν' αγαπούμε αυτούς που δεν αγαπήθηκαν. Κάνε μας νά ύποφέρουμε με τόν πόνο των άλλων. Μήν έπιτρέψεις πιά νά εύτυχούμε μόνοι μας... Δός μας την άγωνία της παγκόσμιας δυστυχίας και φύλαξέ μας από τή λησμονία των άλλων».

Ο ύμνος:

«Τόν ληστήν αύθημερόν, του Παραδείσου ήξιωσας, Κύριε· κάμέ τώ ξύλω του Σταυρου φώτισον και σώσον με». (Έξαποστειλάριο Μ. Παρασκευής)

Η ευθύνη μας:

«Άν δεν σωθει ό κόσμος, έγώ φταίω».

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

Η Α.Μ. ο Πατριάρχης Σερβίας κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ εύλογεί τήν επίσκεψη αγάπης τού π. Γερβασίου στις Φυλακές τού Βελιγραδίου και δίδει τήν Πατριαρχική του εύχή.

Ὁ Πατριάρχης κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ μέ τούς συνεργάτες τῆς ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ πού συνοδεύουν τόν π. Γερβάσιο στή νέα εύλογημένη πορεία πρὸς τόν Χριστό «έν φυλακῇ» (Ματθ. 25, 36).

Κεντρικές Φυλακές Βελιγραδίου: Τόν π. Γερβάσιο καί τό Κλιμάκιο τῆς ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ὑποδέχθηκαν οἱ κ.κ. Velimir Vidic καί Zvonko Grulovic.

Στό Ί. Π. Αναστάσεως τοῦ Κυρίου ὁ π. Γερβάσιος μίλησε στους κρατουμένους γιὰ τὴ δύναμη τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης στό Θεό, πού φέρουν σάν καρπό ζωῆς τὴ μετάνοια, τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας ζωῆς.

Διερμηνεῖς ἦταν ὁ π. Γρηγόριος Μάρκοβιτς καὶ ὁ π. Μπραβισλάβ Τζόσιτς.

Μιά ἀναμνηστικὴ φωτογραφία μέ τοὺς κρατουμένους ἀκροατές, κατὰ τὴν ἐπιθυμία τους.

Στόν προαύλειο χώρο τῆς Φυλακῆς ἄλλη μεγάλη ὁμάδα ὀρθοδόξων Σέρβων κρατουμένων ἀκουσαν προσηλωμένοι τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Καί χάρηκαν. Καί πήραν δύναμη. Μᾶς ἐνώνει ὅλους ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Α΄. 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016

* Στίς 23 Ὀκτωβρίου ὁ **Ἱ. Ν. Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς**, στά πλαίσια τοῦ τριμηνιαίου προγράμματός του **«ΕΝΟΡΙΑ ἐν δράσει...»** μέ διάφορες πνευματικές ἐκδηλώσεις γιά τήν ψυχική ὠφέλεια καί τόν καταρτισμό τῶν ἐνοριτῶν, ἀποφάσισε νά τιμήσει τό ἔργο καί τήν προσφορά τῆς **ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ὁ Ἅγιος Ληστής τοῦ Γολγοθᾶ»**. Ἡ διακονία ἀγάπης στίς φυλακές δέν εἶναι ἄγνωστη πτυχή τῆς χριστιανικῆς ζωῆς στήν Ἑνορία αὐτή. Ἦδη οἱ ἐνορίτες καί οἱ ἐνορίτισσες τῆς Εὐαγγελιστρίας ἔχουν συστήσει τήν **Α΄ Ὁμάδα Συμπαραστάσεως Κρατουμένων τῆς Ἱ.Μ. Πειραιῶς**, μέ ὑπεύθυνο τόν εὐλαβή καί σεμνό κληρικό τῆς ἐνορίας τους **Πρωτ/ρο π. Ἀνδρέα Λεούση**. Ὁ π. Ἀνδρέας, μέ τόν Προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ **Πρωτ/ρο π. Γεώργιο Γεωργακόπουλο**, φλογερό καί ἀκούραστο ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου καί διάκονο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀπέστειλαν πρόσκληση στόν ἐκπρόσωπο καί ὑπεύθυνο τῆς **ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ὁ Ἅγιος Ληστής τοῦ Γολγοθᾶ» π. Γερβάσιο**, νά παραστεῖ στήν τιμητική ἐκδήλωση τοῦ Ἱ. Ναοῦ τους γιά τήν «πολυεπίπεδη διακονία του στό νευραλγικό αὐτόν τομέα» καί τήν πολύμοχθη προσφορά του στούς ξεχασμένους ὄχι μόνον ἀπό τήν κοινωνία, ἀλλά συχνά καί ἀπό τίς οἰκογένειές τους, φυλακισμένους συνανθρώπους μας, ἀδελ-

φούς ἐν Χριστῷ, ἀφοῦ κατά τόν Ἀπ. Παῦλο «ἐξ ἑνός αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων» (Πράξ. 17, 26). Ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος ἔχει τήν ἴδια καταγωγή. Προέρχεται ἀπό τό πρῶτο ἀνθρώπινο ζευγάρι.

Ἡ αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἦταν κατάμεστη ἀπό τοὺς χριστιανούς πού προσῆλθαν, γιά νά τιμήσουν ἐκεῖνον τόν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, πού ἔκανε σκοπό στή ζωή του νά ἀγαπήσει ἰδιαίτερα ἀνθρώπους πού δέν ἀγαπήθηκαν στίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς τους. Τόν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ πού, ἐπειδή ἔβλεπε πάνω ἀπ' ὄλα τήν ἀγάπη, θεωρεῖ γιά τόν ἑαυτό του τό χρέος τῆς ἀγάπης ἀνεξάντλητο. Καί ἀνεξόφλητο. Δέν θά φθάσει ὄλη του ἡ ζωή γιά νά τό ἐξοφλήσει. Ὡς τήν τελευταία του πνοή, θά εἶναι ὀφειλέτης. Ὀφειλέτης τῆς ἀγάπης γιά τόν κρατούμενο ἀδελφό. Ἔτσι δηλώνει ἡ ψυχὴ του.

Ὁ Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ**, ἀγωνιστής Ἱεράρχης καί πρόμαχος τῆς ὀρθόδοξης διδασκαλίας καί πίστεως τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐκτιμώντας τήν ἀξία καί τήν πολυετή καί ἐπίπονη προσφορά τοῦ ἔργου στίς Φυλακές, ἔδωσε πλούσια καί μέ χαρά τήν εὐλογία του στόν π. Γερβάσιο, νά παραστεῖ στήν ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῆς Διακονίας. Ἡ **ΔΙΑΚΟΝΙΑ** εὐχαριστεῖ γι' αὐτό τόν Ἅγιο Πειραιῶς πολύ. Ἦταν μιὰ ἀνάσα.

Ἡ ἐκδήλωση ἄρχισε μέ τήν προσλα-
λιά τοῦ **π. Ἀνδρέα**, ὁ ὁποῖος εἶπε μετα-
ξύ ἄλλων:

«Ἡ Α΄ Ὁμάδα Συμπαραστάσεως Κρα-
τουμένων τῆς Ἱ.Μ. Πειραιῶς, πού ἐδρεύ-
ει στόν Ἱ.Ν. Ευαγγελιστρίας, σᾶς καλω-
σορίζει καί σᾶς ὑποδέχεται μέ αἰσθήμα-
τα χαρᾶς καί ἀγάπης. Ὑποδέχεται ἕναν
ἄνθρωπο, πού ἔχει ἀναλώσει τή ζωή του
στήν ὑπηρεσία τοῦ ἀνθρώπου καί ἰδιαί-
τερα τοῦ φυλακισμένου ἀνθρώπου. Ἡ
παρουσία σας μᾶς τιμᾷ ἰδιαίτερα, γιατί
στό πρόσωπό σας βλέπουμε τόν ἅγιο
τῶν φυλακισμένων, ἔτσι ὅπως οἱ ἴδιοι
αὐτοὶ ἄνθρωποι σᾶς ἀποκαλοῦν. Ἐσεῖς
κάνοντας πράξη τά λόγια τοῦ Κυρίου
μας ἐπισκέπτεσθε καί συνδράμετε τόσο
ὕλικά ὅσο καί πνευματικά τούς ἀνθρώ-
πους πού εἶχαν τήν ἀτυχία στή ζωή νά
ξεφύγουν ἀπό τό Χριστό καί τήν Ἐκκλη-
σία μας, ἀπό τό δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά
καί ἀπό τόν πνευματικό καί κοσμικό νό-
μο, καί νά βρεθοῦν σέ διάφορα σωφρο-
νιστικά ἰδρύματα. Μέ τά λόγια σας ἀπα-
λύνετε τόν πόνο τους καί τούς προτρέ-
πετε νά γνωρίσουν πῶς βαθιά τό Χριστό
καί τήν Ἐκκλησία μας καί νά φτάσουν
στή μετάνοια μέσω τοῦ Μυστηρίου τῆς
Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.

Ἡ Α΄ Ὁμάδα Συμπαραστάσεως Κρα-
τουμένων τῆς Ἱ.Μ. Πειραιῶς ἰδρύθηκε
τό 1981 στήν Ἑνορία μας ἀπό τόν μακα-
ριστό **π. Μαρίνο Γεωργακόπουλο**. Στό
ἐνεργητικό της συγκαταλέγονται πάνω
ἀπό 300 ἀποφυλακίσεις.

Γιά μᾶς, π. Γερβάσιε, εἶστε φωτεινό
παράδειγμα. Προσπαθοῦμε μέ τίς ἐλάχι-
στες δυνάμεις μας νά σᾶς μιμηθοῦμε.
Παρακαλεῖτε καί προσεύχεσθε στούς
δύσκολους καιρούς πού ζοῦμε, ὁ Θεός νά
μᾶς ἀξιῶσει νά συνεχίσουμε τήν προ-
σπάθειά μας καί νά προσπαθοῦμε, ὅσο
μποροῦμε, νά μετατρέπουμε τόν πόνο
σέ παρηγοριά, τή λύπη σέ χαρά, τήν πί-
κρα καί τήν ἀπελπισία σέ χαμόγελο καί
ἐλπίδα γιά τή ζωή. Σᾶς εὐχαριστοῦμε
καί σᾶς καλωσορίζουμε μέ αἰσθήματα
σεβασμοῦ καί ἀγάπης. Τήν εὐχή σας νά
ἔχουμε».

Στή συνέχεια ὁ Πρωτ/ρος **π. Θεμι-
στοκλῆς Χριστοδούλου**, Ἱερατικῶς
Προϊστάμενος στόν Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἐλευθε-
ρίου Ἀχαρνῶν, εἰσηγήθηκε τό θέμα:
**«Ἀρχιμ. Γερβάσιος Ραπτόπουλος: Ὁ
διάκονος τῆς ἀγάπης»** καί ἀνέφερε
μεταξύ ἄλλων:

«...Γόνος πτωχῆς ἀλλά ἀγίας οἰκογέ-

«Πιστεύω στό Θεό. Πιστεύω στήν Ὁρθοδοξία, γιατί εἶναι ἡ ἀπό-
λυτα ἀναρχική θρησκεία. Γιατί σοῦ λέει πῶς ὁ,τιδήποτε θέλεις νά
πεῖς στόν ἄλλο, πρέπει νά τό πεῖς πρῶτα στόν ἑαυτό σου. Ἀντί,
γιά παράδειγμα, νά σπάσεις μιᾶ βιτρίνα, πρέπει νά σπάσεις
πρῶτα τό καθεστῶς πού ἔχεις ἐσύ μέσα σου. Καί αὐτό δέν εἶναι
καθόλου εὐκόλο. Νομίζω ὅτι μόνον ἔτσι μποροῦμε νά προχωρή-
σουμε στή ζωή μας καί χωρίς Θεό εἶναι πολύ δύσκολα...

Πηγαίνω συχνά στήν Ἐκκλησία. Εἶναι μέρος τῆς ζωῆς, τῆς καθη-
μερινότητάς μου, ὅπως τό νά πλένω τά δόντια μου ὅταν ξυπνῶ τό
πρωί».

(Ἀρης Σερβετάλης, Ἡθοποιός)

νειας από τὰ Γρεβενά, μεγάλωσε μέ τὰ νάματα τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεώς μας «έκ κοιλίας μητρός»... Ζώστηκε τό λέντιο τῆς ἱερωσύνης γιά τήν ἀνακούφιση τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν καί, ἀκούραστος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου, πῆρε στά στιβαρά χέρια του τό νοητό ἄροτρο καί ἄρχισε νά ὀργώνει τή νοητή γῆ τῶν κατοίκων τῆς Μακεδονικῆς γῆς...

Ποικίλη ἡ φιλανθρωπική του δράση μέ πολύ ἐνθουσιαστικό ζῆλο... Εἶναι χαρακτηριστικός ὁ λόγος του: «Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πρέπει νά φθάσει σ' ὅλον τόν κόσμο». Γι' αὐτό καί ὁ ἴδιος τήν μετέφερε μέχρι τὰ βάθη τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὤκεανοῦ, στά Νησιά Φίτζι τῆς Ἱεραποστολικῆς Μητροπόλεως Ν. Ζηλανδίας...

Ταπεινά εὐχομαι νά συνεχίζει τίς πορεῖες τῆς ἀγάπης του πρός ὅλους, καί σέ μᾶς, πού τόν ἀκοῦμε καί τόν βλέπουμε, νά δίδει ζῆλο καί μίμηση τῶν καλῶν του ἔργων πρός τούς πάσχοντες ποικιλοτρόπως ἀδελφούς μας...

Στή συνέχεια ἡ **κ. Κρυσταλλένια Παπαδοπούλου**, Ἐκπαιδευτικός, ἀνέπτυξε τό θέμα: «**Αρχιμ. Γερβάσιος Ραπτόπουλος: Διάκονος τῶν Κρατουμένων**». Μεταξύ ἄλλων εἶπε:

«...Μέ τήν εὐλογία τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτη Σερρών τό 1978 ἔγινε ἡ πόλη τῶν Σερρών ἡ γενέθλια πόλη ἐνός παγκόσμιου ἔργου, τό ὁποῖο πρόβαλε σέ ὄλα τὰ πλάτη καί μήκη τῆς γῆς τήν

Ὁρθόδοξη Ἑλληνική Ἐκκλησία καί τήν Ἑλλάδα. Τό ἔργο αὐτό ὀνομάστηκε **ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ὁ Ἅγιος Ληστής τοῦ Γολγοθᾶ**». Χιλιάδες χριστιανοί ἀπό ὅλο τόν Νομό Σερρών, καί ὄχι μόνον, συνόδευαν τόν π. Γερβάσιο στίς ἐπισκέψεις του ἀρχικά στή Φυλακή Κασσάνδρας καί στή συνέχεια σέ ὄλες τίς Φυλακές τῆς Ἑλλάδος. Ἐπί 40 σχεδόν χρόνια δέν λείπουν οἱ χριστιανοί ἀπό αὐτές τίς ὠραῖες πορεῖες ἀγάπης πρός τούς κρατουμένους, ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος. Ἔτσι, ὡς κληρικός τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνέδεσε ἄμεσα τό παγκόσμιο ἔργο του ἀγάπης καί προσφορᾶς στόν κρατούμενο μέ τήν ἱερατική του σταδιοδρομία.

Σέ ὄλες του τίς συνεντεύξεις σέ Ραδιοφωνικούς καί Τηλεοπτικούς Σταθμούς, σέ Ἐφημερίδες καί Περιοδικά ἑλληνικοῦ καί ξένου Τύπου, ὁ π. Γερβάσιος ἀναφέρεται πάντα στή συμπαράσταση καί συνδρομή ὄλων τῶν ἀδελφῶν χριστιανῶν στό μοναδικό αὐτό, πολυδιάστατο, κοινωνικό, πανανθρώπινο καί παγκόσμιο ἔργο ἀγάπης, τό ὁποῖο ὀδήγησε πολλούς κρατουμένους σέ μιά νέα πορεία ζωῆς, χωρίς ἐπιστροφή στά λάθη τοῦ παρελθόντος...

Ὁ π. Γερβάσιος, παρά τήν ἡλικία του (εἶναι ἤδη 86 ἐτῶν), ἐργάζεται ἀκούραστα. Τό ἔργο του, ἔργο ψυχῆς γιά τόν ἴδιο, τοῦ δίνει ζωή καί γεννᾷ ὀράματα στήν ψυχή του. Ὅσπου νά κλείσει τὰ μά-

«Τό λοιπόν ἂν θέλωμεν τό λίγον νά γένη μέγαλον, πρέπει νά λατρεύωμεν Θεόν, ν' ἀγαπᾶμε πατρίδα, νά ἔχωμε ἀρετή, τὰ παιδιά μας νά τὰ μαθαίνωμεν γράμματα καί ἠθική»

(Στρατηγός Μακρυγιάννης)

τια του, δέν θά σταματήσει νά πετᾶ ἀπό φυλακή σέ φυλακή, νά ἐπισκέπτεται τούς πάσχοντες αὐτούς συνανθρώπους μας καί νά φέρνει τό μήνυμα τῆς ἐλπίδας, τῆς αἰσιοδοξίας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ στίς καρδιές τους...

Θά κλείσω τή σύντομη ἀναφορά μου στή ζωή τοῦ π. Γερβασίου μέ ἕνα μικρό ἀπόσπασμα ἀπό ἐπιστολή ἀπόρου μικροποινίτη κρατουμένου, πού γεύτηκε στήν ψυχή του τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μέσα ἀπό τή Διακονία αὐτή.

Αὐτό τό ἀπόσπασμα τά λέει ὅλα.

«...Ἀπό τήν ἄριστη καί εὐεργετική πορεία σας μέσα σ' αὐτόν τόν τόσο εὐαίσθητο χῶρο τῆς φυλακῆς διδάχθηκα ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά κάνει λάθη, ἀλλά μέσα ἀπό αὐτά μαθαίνει νά γίνεται καλύτερος. Εἰλικρινά σᾶς θαυμάζω καί εὐχομαι γιά σᾶς ὅ,τι καλύτερο. Τό ὅτι εἴστε δίπλα στόν ἀνθρώπινο πόνο καί στήν ἀπογοήτευση καί μπορεῖτε νά δίνετε ἔτσι ἀπλόχερα τήν ἀγάπη σας καί τήν οἰκονομική σας βοήθεια καί νά κάνετε τά χεῖλη κάθε πονεμένου κρατουμένου νά χαμογελοῦν, εἶναι σάν νά χτίζετε καθημερινά χιλιάδες ἐκκλησίες. Γιατί δίνετε ἐλπίδα καί πίστη, ὅ,τι ἀκριβῶς χρειάζεται ἕνας ἄνθρωπος πού διέπραξε ἕνα μεγάλο λάθος, γιά νά μπορέσει νά ἐπανέλθει καί νά ἐπανενταχθεῖ».

Στό τέλος, ὁ π. Γερβασίος εὐχαρίστησε τούς ὑπευθύνους τοῦ Ἱ. Ν. Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς γιά τήν τιμητική αὐτή ἐκδήλωση καί τόνισε ὅτι, στήν πραγματικότητα, **τιμῶνται σήμερα στό πρόσωπό του ὅλοι οἱ συνεργάτες καί οἱ συνεργάτριες στό ἔργο αὐτό τῆς ἀγάπης πρὸς τούς κρατου-**

μένους ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος. Εἶπε ὁ π. Γερβασίος:

«...Οἱ κρατούμενοι τῶν φυλακῶν εἶναι περιφρονημένοι καί ἀποίμανοι. Εἶναι ὅμως κι αὐτοὶ ποιμνιο τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ἔχει σημασία τό ὅτι εἶναι στή φυλακή, ἐπειδή εἶναι φονιάδες, ληστές, ἐκβιαστές κι ὅ,τι ἄλλο. Εἶναι ποιμνιο τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν σχολίασαν οἱ Φαρισαῖοι τή συναναστροφή τοῦ Χριστοῦ μέ τούς ἁμαρτωλούς, Ἐκεῖνος ἔδωσε τήν ἀπάντηση: «Δέν ἦλθα στή γῆ γιά νά καλέσω σέ μετάνοια τούς δικαίους, ἀλλά τούς ἁμαρτωλούς».

...Χωρίζει ὁ Χριστός τόν ἄνθρωπο, τόν ὁποῖο ἀγαπᾶ, ἀπό τό ἀδίκημά του, ὅπως ἡ μάνα ἀγαπᾶ τό παιδί της ὅ,τι κι ἄν κάνει, γιατί εἶναι παιδί της. Θά τοῦ κάνει παρατήρηση γιά τά λάθη του, ἀλλά θά ἐξακολουθεῖ νά τό ἀγαπᾶ. Ἡ παραβολή τοῦ ἀσώτου υἱοῦ δέν μᾶς διδάσκει τό ἴδιο; Ὁ πατέρας τό παιδί του ἀγαποῦσε, ὅχι ὅμως καί τίς τρέλλες του...».

Ἦταν γλυκά καί ἀπαλά, ἄγγιζαν τήν ψυχή τά λόγια τοῦ π. Γερβασίου, γιατί ἦταν λόγια τοῦ Θεοῦ. Καί τά λόγια τοῦ Θεοῦ εἶναι γλυκά σάν μέλι καί ἀπαλά σάν χᾶδι γιά τήν ψυχή, ἀναφέρει ἡ Γραφή. Γι' αὐτό καί ὅλοι οἱ παρόντες φύγαμε προβληματισμένοι γιά τήν ποιότητα τῆς ἀγάπης μας πρὸς τόν πλησίον. Ἄραγε θά ἀντέξει τή ζυγανία τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, στό παγκόσμιο δικαστήριο; Ἀγαποῦμε τόν πλησίον μας, τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἀνήκουμε στούς εὐλογημένους τοῦ οὐράνιου Πατέρα; Τί θά γίνει τότε;

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

Ο Πρωτῶρος π. Ἀνδρέας Λεούσης, ὑπεύθυνος τῆς Α΄ Ὁμάδας Συμπαραστάσεως Κρατουμένων Ἱ.Μ.Πειραιῶς, καλωσορίζει τὸν π. Γερβάσιο στὴν Ἐνορία «μέ αισθήματα χαρᾶς καὶ σεβασμοῦ».

Οἱ δύο ὁμιλητές Πρωτῶρος π. Θεμιστοκλῆς Χριστοδούλου καὶ ἡ κ. Κρ. Παπαδοπούλου.

«Ἀγαπήστε, παρακαλῶ, τοὺς κρατουμένους. Εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐμεῖς. Τὰ ἀπλωμένα χέρια τοῦ Χριστοῦ πάνω στό Σταυρό στέλνουν τό μήνυμα πῶς ὅλοι χωροῦμε μέσα στήν καρδιά του. Μέσα στήν ἀγάπη του».

π. Γερβάσιος

Β΄ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016

* Ο π. Γερβάσιος, κατά τή διάρκεια τής πολυετοῦς ιερατικῆς του διακονίας στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, μεταξύ τῶν ἄλλων Μητροπόλεων, ἐργάσθηκε ὡς ἱεροκήρυκας ἐπί μιᾷ ὀκταετία (1966-1974) καί στήν **ἀκριτική Ἱ. Μητρόπολη Σιδηροκάστρου**, στό Νομό Σερρών. Πέρασαν ἀπό τότε πολλά χρόνια. Ἦταν νέος τότε. Γεμάτος παλμό καί ζωντάνια. Καί εἶναι πολίος γέροντας σήμερα. Ἀλλά μέ τόν ἴδιο παλμό καί τήν ἴδια φλόγα στήν ψυχή, ὅπως τότε. Ἴσως καί πιά πολύ τώρα. Τώρα, πού βλέπει τό χρόνο τής ζωῆς του συνεσταλμένο, βιάζεται περισσότερο νά κάνει τό καλό στόν κόσμο, μή φύγει ἀπό τή ζωή γιά τόν οὐρανό χωρίς ἔργα ἀγάπης καί προσφορᾶς. Γιατί μέ τά ἔργα τής ἀγάπης, λέει, καλλιεργεῖ κανεῖς τήν ψυχή του, τήν κάνει εὐαίσθητη στόν πόνο τοῦ ἄλλου, τήν γεμίζει μέ ἅγια καί ἱερά αἰσθήματα, τήν ἀγιάζει.

Πέρασαν πολλά χρόνια ἀπό τότε! 45 χρόνια! Οἱ νέοι ἔγιναν γέροντες καί οἱ γέροντες ἔφυγαν ἀπό τή ζωή. **Μά τό πέρασμά του ἀπό τό Σιδηρόκαστρο δέν ξεχάστηκε ποτέ!** Γιατί ἦταν τό πέρασμα ἑνός ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τούς μίλησε γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀγάπη στόν πλησίον. Εἶναι οἱ δύο ἀπαραίτητες φτεροῦγες στήν πνευματική ζωή, γιά νά μπορεῖ ἡ ψυχή νά πετᾷ στά ψηλά· στά ὠραῖα καί στά μεγάλα, ὥσπου νά φθάσει κοντά σ' Ἐκεῖνον πού εἶναι ἡ ὠραιότητα, ἡ ἀσύλληπτη ὁμορφιά, τό ἀνέκφραστο κάλλος τής οὐράνιας βασιλείας. Ἔτσι, συνοδοιπόροι του στίς ὠραῖες πορεῖες μέ τό λαό τοῦ Θεοῦ πρὸς τίς Φυλακές τής πατρίδος μας ἦταν πάντοτε καί χρι-

στιανοί ἀδελφοί ἀπό τήν Ἱ. Μητρόπολη Σιδηροκάστρου. Ἀκολουθοῦσαν τόν πρῶν ἱεροκήρυκά τους στό χρέος τής ἀγάπης γιά τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας, ἔτσι ὅπως τούς εἶχε διδάξει, ὅτι πίστη χωρίς ἔργα δέν εἶναι πίστη ζωντανή. Εἶναι νεκρή.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ, ὁ ὁποῖος ποιμαίνει τή Μητροπολιτική του Περιφέρεια ἀπό τό 2001, ἐρχόμενος σέ ἐπαφή μέ τούς πιστούς του καί συζητώντας μαζί τους, εἶδε τή μεγάλη τους ἀγάπη γιά τόν π. Γερβάσιο. Καί τήν εὐγνωμοσύνη τους γιά ὅσα τούς ἔμαθε. Γιά ὅσα ἔζησαν κοντά του. Ὁ Ποιμενάρχης τους εἶναι ἄνθρωπος μέ εὐγένεια. Μέ ἀγάπη. Μέ χαρακτήρα ἀνώτερο. Μέ συνέπεια. Μέ πολλή γλυκύτητα στή συμπεριφορά του. Καί μέ ταπείνωση στό φρόνημά του. Δέν διστάζει νά ἀναγνωρίσει τήν προσφορά ἑνός κληρικοῦ στό ἔργο τοῦ Θεοῦ καί νά τό ἐπαινέσει, ἀφοῦ ὅλοι οἱ κληρικοί ἐργάζονται μέσα στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι «μία, ἅγια καί ἀποστολική», γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τή σωτηρία ὄλων. Ἔτσι, ὁ σεμνός καί ἀπλός Ἱεράρχης **κ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ** συνεργάστηκε μέ ἐνθουσιασμό καί καλή διάθεση μέ τόν ἐπίσης ἐκλεκτό ἄνδρα **κ. Φώτιο Δομουχτσίδη, Δήμαρχο τοῦ Δήμου Σιντικής, ἀντιστράτηγο ἑ.ἀ.**, μέ ἔδρα τό Σιδηροκάστρο. Καρπός αὐτῆς τῆς συνεργασίας ἦταν ἡ κοινή ἀπόφαση νά καλέσουν στό Σιδηρόκαστρο τόν π. Γερβάσιο, γιά νά δώσουν τήν εὐκαιρία στό λαό τους νά τόν ξαναδοῦν ἀνάμεσά τους, νά τόν χαροῦν, νά ζωντανέψουν οἱ ἀναμνήσεις τους, νά νιώσουν τούς

“Αρχοντές τους κοντά τους.

“Έτσι, **τὴν Κυριακή, 6 Νοεμβρίου, ὁ π. Γερβάσιος κλήθηκε νά συλλειτουργήσει στό Μητροπολιτικό Ναό Εὐαγγελιστρίας μαζί μέ ἄλλους ἱερεῖς, μέ προεξάρχοντα τόν Ποιμενάρχη τους.** Παρά τό πλῆθος τῶν ἐκκλησιασθέντων, ὑπῆρχε ἐντυπωσιακή ἠσυχία καί εὐλάβεια σέ ὅλη τή διάρκεια τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας. Πρὶν ἀπό τήν ἀπόλυση, ὁ Σεβασμιώτατος **κ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ** ἀπευθυνόμενος στούς πιστούς ἀναφέρθηκε στό τιμώμενο πρόσωπο ἐκείνης τῆς ἡμέρας, στόν ἀγαπητό καί σεβαστό σέ ὅλους π. Γερβάσιο, **«τόν καλό ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου, πού ἀνάλωσε τή ζωή του στή διακονία τοῦ λαοῦ διατρέχοντας χιλιάδες χιλιόμετρα, γιά νά σταθεῖ κοντά στούς πονεμένους. Αὐτόν τόν κληρικό τιμοῦμε ἰδιαίτερος σήμερα γιά τήν προσφορά του στή Μητρόπολή μας, κυρίως ὅμως γιά τό παράδειγμα ζωῆς πού μᾶς ἔδωσε...»**, εἶπε μεταξύ ἄλλων ὁ Σεβασμιώτατος. Στή συνέχεια, ἔδωσε τό λόγο στόν π. Γερβάσιο, ὁ ὁποῖος ἀπευθύνθηκε στό ἐκκλησίασμα φανερά συγκινημένος γιά τό ἀντάμωμα μαζί τους ὕστερα ἀπό 45 χρόνια. Στό τέλος ὁ Σεβασμιώτατος παρέδωσε στόν π. Γερβάσιο ὡς ἄλλη τιμητική πλακέτα **δύο ἱστορικά ἐνθύμια: Μιά φωτογραφία** σέ κορνίζα, τῆς δεκαετίας τοῦ 60, τήν ὁποία ἀνέσυρε ἀπό τά Ἀρχεῖα τῆς Μητροπόλεως. Ἦταν μία ἀναμνηστική φωτογραφία κατά τή διάρκεια τῆς πεζοπορίας τοῦ π. Γερβασίου ἀπό τό Σιδηρόκαστρο σέ χωριά τῆς Μητροπόλεως, τόν ὁποῖο συνόδευαν νέοι καί ἐνήλικες παρά τήν πυκνή χιονόπτωση. Μιά ἀπόδειξη τοῦ κοπιαστικοῦ ἔργου τοῦ

ἱεραποστόλου ἱεροκήρυκα. Καί ἕνα **ἔγγραφο Πρόγραμμα** τοῦ ἔτους 1968 μέ τίς Θ. Λειτουργίες καί τά κηρύγματα ὄλων τῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τότε. Ἡ χειρονομία τοῦ Σεβασμιωτάτου συγκίνησε ὅλους τοὺς πιστούς.

Μετά τή Θ. Λειτουργία ὁ π. Γερβάσιος διένειμε τό Ἀντίδωρο στό ἐκκλησίασμα καί κατόπιν οἱ κυρίες τῆς Ἐνορίας παρέθεσαν πρὸς τιμὴν τοῦ π. Γερβασίου καί ὄσων τόν ἀκολουθοῦσαν, πλούσιο πρωινό στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ναοῦ.

Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση τιμῆς γιά τόν π. Γερβάσιο στήν αἴθουσα τῆς **Χριστιανικῆς Ἑστίας** ἀπό τό **Δῆμο Σιντικῆς**. Ἡ αἴθουσα κατακλύστηκε ἀπό πλῆθος κόσμου ὄχι μόνον ἀπό τό Δῆμο, ἀλλά καί ἀπό τήν πόλη τῶν Σερρών, πού διατηρεῖ ἰδιαίτερους πνευματικούς δεσμούς μέ τόν π. Γερβάσιο γιά πολλοὺς λόγους. Παρέστησαν στήν ἐκδήλωση καί οἱ **Δήμαρχοι Ἡρακλείας κ. ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΚΟΤΖΑΚΙΑΧΪΔΗΣ** καί **N. Ζίχνης κ. Ἀνδρέας Δαῖρετζῆς**.

Ἡ Χορωδία τῶν Κυριῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁμόρφηνε ἰδιαίτερα τήν ἐκδήλωση μέ τοὺς ὕμνους καί τά τρα-

**Ὁ Μητροπολίτης
κ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ**

γούδια-ἀφιερῶματα στήν ἀγάπη καί στό ἔλεος, ὅπως ταίριαζε στό πνεῦμα τῆς ἐκδήλωσης.

Ὁ Σεβασμιώτατος προσφώνησε τοὺς παρόντες

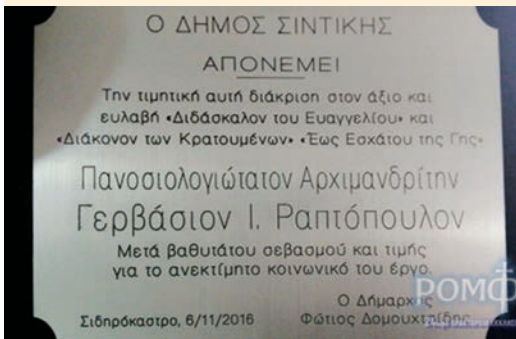
άδελφούς αναφέρθηκε συνοπτικά στο έργο του π. Γερβασίου, εκφράζοντας τον άπεριόριστο θαυμασμό του και την εκτίμησή του γι' αυτό, και στή στενή συνεργασία του με τον κ. Δήμαρχο για τη διοργάνωση αυτής της έκδήλωσης.

Ό Δήμαρχος
κ. Δομουχτσίδης

Έκ μέρους του Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁ **Δήμαρχος κ. Φώτιος Δομουχτσίδης** αναφέρθηκε εὔστοχα καί περιεκτικά στή ζωή καί τό ἔργο του π. Γερβασίου ὄχι μόνο στό ΔΗΜΟ τους, ἀλλά καί γενικότερα μέ-

σα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία διακόνησε μέ φόβο Θεοῦ καί ἀγάπη πολλή. Ἡ **ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ὁ Ἅγιος Ληστής τοῦ Γολγοθᾶ»**, στή μακρά πορεία της τῶν 40 χρόνων, δόξασε τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας καί διαφήμισε τήν Ἑλλάδα στά πέρατα τῆς γῆς. Καί στό τέλος τῆς ὁμιλίας του τοῦ ἀπένειμε τήν παρακάτω τιμητική πλακέτα:

Ό π. Γερβάσιος ἀναφερόμενος σ' ἐκεῖνα τά χρόνια τῆς νιότης του στό Σι-

Ό π. Γερβάσιος

δηρόκαστρο, τά γεμάτα δράση καί ζωή, εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι τόν συμπαραστέκονταν μέ τήν παρουσία τους δίπλα του καί κοπίαζαν μαζί του γιά τήν πνευματική ἀφύπνιση καί καλλιέργεια τοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου. Τόν ἔκαναν νά νιώθει ὅτι εἶναι **«Σιδηροκαστρινός»**. Καί στή συνέχεια ἀνέφερε συγκινητικές ἐμπειρίες του ἀπό τή μακρόχρονη διακονία του στούς χώρους τῶν Φυλακῶν σ' ὅλον τόν κόσμο, τό περιθωριοποιημένο αὐτό κομμάτι τῆς κοινωνίας μας.

Ἡ ὅλη ἐκδήλωση ἦταν λιτή μέν, ἀληθινή ὅμως καί γι' αὐτό μεγαλειώδης καί συγκινητική. Οἱ ἐκδηλώσεις τῶν ἀνθρώπων πού ὠφελήθηκαν στή ζωή τους ἀπό τό πέρασμα τοῦ π. Γερβασίου ἦταν αὐθόρμητες καί πολύ ἀνθρώπινες. Γιατί ἦταν βγαλμένες ἀπό τήν καρδιά τους. Ἀπό τό παρελθόν πού σφράγισε πνευματικά τή ζωή τους.

Στό τέλος, στήν **Ἱερά Μονή Αγ. Κηρύκου καί Ἰουλίττης** Σιδηροκάστρου, παρατέθηκε ἑορταστικό γεῦμα ἀπό τόν Σεβασμιώτατο μέ πνευματική συζήτηση μεταξύ τῶν συνδαιτημόνων.

Εἶθε ὁ Θεός νά εὐλογεῖ πάντοτε τοὺς ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου καί τό ἔργο τους, ὅταν αὐτό γίνεται μέ πνεῦμα ἀγάπης καί ταπεινοφροσύνης γιά τή δόξα Του καί τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους Ἐκεῖνος ἀγάπησε «μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ» (Φιλιπ. 2, 9). **ΑΜΗΝ.**

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ Β' ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

Ο Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ παραδίδει στον π. Γερβάσιο ιστορικά ένθυμα της διακονίας του στην Ί. Μητρόπολη ως Ίεροκήρυκα, κατά τὰ ἔτη 1966-1974.

Ο Δήμαρχος κ. Φώτιος Δομουχτσίδης επιδίδει στον π. Γερβάσιο τιμητική πλακέτα «για τὸ ἀνεκτίμητο κοινωνικό του ἔργο».

Κατάμεστη ἡ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ» Σιδηροκάστρου ἀπὸ χριστιανούς, πού παρακολουθοῦν τὴν ἐκδήλωση μὲ συναισθήματα χαρᾶς καὶ συγκίνησης βαθιάς.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

«Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά»

«Τήν διακονίαν σου πληροφορήσον» (Β΄ Τιμοθ. 4, 5)

Ἡ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά», στό διάστημα τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καί μέχρι 15 Δεκεμβρίου συνέχισε τό ἔργο ἀγάπης καί προσφορᾶς πρὸς ὅλα τὰ Καταστήματα Κράτησης, ὄχι ὅμως ὅπως ἐπιθυμεῖ, δηλαδή ἀπλόχερα καί πλούσια. Ἀλλά περιορισμένα καί μετρημένα. Πάντα ὅμως δίκαια. Ὁ λόγος; Οἱ περιορισμένες πλέον συνδρομές τῶν χριστιανῶν πού ἀγαποῦν καί στηρίζουν τό ἔργο, λόγω τῆς βαθιᾶς οικονομικῆς κρίσης στήν πατρίδα μας, πού ἔφερε στά ὅρια τῆς φτώχειας χιλιάδες οἰκογένειες. Περιορίστηκαν μέν οἱ συνδρομές, δέν σταμάτησαν ὅμως ἐντελῶς. Εὐτυχῶς. Δόξα τῷ Θεῷ. Καθημερινά κάποιοι φίλοι τῆς ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ καταθέτουν τόν ὀβολό τους, γιά νά συνεχίζεται τό ἔργο τῆς ἀγάπης στίς Φυλακές, ὅπου οἱ συνθήκες διαβίωσης εἶναι πολλές φορές ἄθλιες. **Εὐχαριστοῦμε θερμά τοὺς ἀδελφούς πού στηρίζουν ἀκόμη τό ἔργο μέ τήν ἀγάπη τους. Ἀξίζει νά δίνει κανεῖς ἐλπίδα ἐκεῖ ὅπου αὐτή πάει νά σβήσει.**

***

Στίς 11-12-16 ὁ π. Γερβάσιος μίλησε στήν Αἴθουσα ὀμιλιῶν τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ», στήν Ἀθήνα, σέ πολυπληθέστατο ἀκροατήριο, μέ θέμα: «Οἱ ἄνθρωποι πού δέν ἀγαπήθηκαν». Ἦταν μιὰ καλή εὐκαιρία, νά παρακινηθοῦν περισσότεροι ἄνθρωποι σέ πορεῖες ἀγάπης πρὸς τοὺς «ἐν φυλακαῖς» συνανθρώπους μας.

***

Στό διάστημα αὐτό ἐνισχύσαμε τὰ Φιλόπρωχα Ταμεία τῶν παρακάτω Φυλακῶν:

1. Εἰδικό Κατάστ. Κράτ. Νέων Βόλου
900,00 εὐρώ.
2. Κατάστημα Κράτησης Θεσσαλονίκης
1.000,00 εὐρώ.

3. Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλοῦ
2.600,00 εὐρώ.
4. Ψυχιατεῖο Κρατουμένων Κορυδαλλοῦ
450,00 εὐρώ.
5. Κατάστημα Κράτησης Νεάπολης
750,00 εὐρώ.
6. Κατάστημα Κράτησης Πάτρας
1.500,00 εὐρώ.
7. Κατάστημα Κράτησης Τρικάλων
1.000,00 εὐρώ.
8. Κατάστημα Κράτησης Χανίων
2.000,00 εὐρώ.
9. ΣΕΡΒΙΑ: Κεντρικές Φυλακές Βελιγραδίου
1.500,00 εὐρώ.

Σύνολο: 11.700,00 εὐρώ

***

1. Οἰκονομ. ἐνίσχυση κρατομ. ἐσωτερικοῦ
3.685,00 εὐρώ
  2. Οἶκον. ἐνίσχυση κρατ\νων ἐξωτερικοῦ
1.550,00 εὐρώ.
  3. Οἰκονομική ἐνίσχυση πρῶν κρατομ.
3.518,00 εὐρώ.
  4. Οἶκον. ἐνίσχυση οἰκογ. ἀπόρων κρατ\νων
4.980,00 εὐρώ.
  5. Ἔξοδα συνεργατῶν ἐσωτερικοῦ
1.060,00 εὐρώ.
  6. Ἔξοδα συνεργατῶν ἐξωτερικοῦ
140,00 εὐρώ.
  7. Δέματα στό Κατ. Κράτησης Νιγρίτας
2.945,00 εὐρώ.
  8. Λοιπά ἔξοδα
1.983,00 εὐρώ.
- Σύνολο: 19.861,00 εὐρώ.**
- Γενικό Σύνολο: 31.561,00 εὐρώ.**

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός τῶν συνδρομητῶν καί συνδρομητριῶν τῆς ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά» ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕ ΤΟ ΣΩΤΗΡΑ ΧΡΙΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΗΣ

Ἡ Πολωνία, πρώην κομμουνιστική χώρα, ἔδρα τοῦ «Συμφώνου Βαρσοβίας», ὅπως εἶναι τό ΝΑΤΟ, στίς 26 Νοεμβρίου 2016 ἀνακήρυξε ἐπίσημα τόν ἑαυτοῦ της ὡς χριστιανικό Ἔθνος καί ἀποκήρυξε τό ἄθεο παρελθόν της. Κι αὐτό τό ἔκανε μέ ὅλες τίς Ἀρχές καί τό λαό στά ἐγκαίνια τοῦ ἀγάλματος τοῦ Χριστοῦ, ὕψους 33 μέτρων, ὅσα καί τά χρόνια τοῦ Χριστοῦ, τό μεγαλύτερο στόν κόσμο, ἀνακηρύσσοντας τό Χριστό ὡς Βασιλιά της μέ τά παρακάτω λόγια:

«Ἀθάνατε Βασιλέα τῶν Αἰώνων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεέ μας καί Σωτήρα μας, σκύβοντας τά κεφάλια μας ἐνώπιόν Σου, Βασιλέα τοῦ Σύμπαντος, ἀναγνωρίζουμε τήν κυριαρχία Σου πά-

νω ἀπό τήν Πολωνία, σέ ἐκείνους πού ζοῦν στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο. Ἐπιθυμώντας νά προσκυνήσουμε τό μεγαλεῖο τῆς δύναμής Σου καί τῆς δόξας Σου, μέ μεγάλη πίστη καί ἀγάπη, θά φωνάξουμε: «Κυβέρνησέ μας, Χριστέ».

Καί ἡμεῖς ἐδῶ στήν Ἑλλάδα, τή Μητρόπολη τῆς Ὁρθοδόξιας, καταργοῦμε τήν ὀρθόδοξη ἐπιμόρφωση τῆς μαθητιώσης Νεολαίας μέ τά νέα θρησκευτικά καί οἱ Ἄρχοντές μας ετοίμαζονται νά ἀπαλλάξουν παντελῶς τό Ἑλληνικό Κράτος ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἐπιδιώκοντας νά γίνει ἡ πατρίδα μας, ὅπως ἡ Γαλλία, ἄθρησκο

Ἑλληνικό κράτος!!! Ντροπή... Αἴσχος. Τό δέ Τάμα τοῦ Ἔθνους παραμένει ἀνεκπλήρωτο μέχρι σήμερα!!!

Εὐχόμαστε σέ ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς καί συνεργάτες **ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥ-ΓΕΝΝΑ, ΕΙΡΗΝΙΚΟ** καί **ΑΓΙΟ** τό **ΝΕΟ ΕΤΟΣ**, μέ ἀγαλλίαση καί πνευματική εὐφροσύνη.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ**

«Ἀδελφότης
«Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ»

Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ! Πρέπει να υπογράψουμε ΟΛΟΙ...

«ΜΑΜΑ, ΜΠΑΜΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ...»! *

Ἡ «Εὐρωπαϊκὴ Πρωτοβουλία Πολιτῶν» μὲ τίτλο: «Μαμά, Μπαμπάς καὶ Παιδιά» (www.mumdadandkids.eu/el) στοχεύει στὴν προστασία τοῦ Γάμου καὶ τῆς Οἰκογένειας. Στὰ πλαίσια τῆς πρωτοβουλίας αὐτῆς διενεργεῖται συλλογὴ ὑπογραφῶν προκειμένου νὰ ἐφαρμοσθεῖ ὀριζόντια κανονισμός, πού νὰ ὀρίζει τὴ σημασία τῶν λέξεων «Γάμος» καὶ «Οἰκογένεια» στὸ Εὐρωπαϊκὸ δίκαιο (βλ. www.aspe.gr/images/stories/Diafora/Mum-Dad.pdf).

Ἡ «Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ἑλλάδος» (ΑΣΠΕ) ἔθεσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς στί Χώρα μας (ὡς ἐθνικὸς συντονιστής) τὴ σημαντικὴ αὐτὴ πρωτοβουλία.

Τὸ κείμενο, πού πανευρωπαϊκὰ καλούμαστε νὰ υπογράψουμε, εἶναι ἐν συντομίᾳ τὸ ἑξῆς:

«Μαζί ἄς στηρίξουμε τὸ Γάμο καὶ τὴν Οἰκογένεια στὴν Εὐρώπη:

* **Γάμος**-μιά μόνιμη καὶ πιστὴ ἔνωση τοῦ ἄνδρα καὶ τῆς γυναίκας μὲ σκοπὸ τὴν ἰδρυση μιᾶς Οἰκογένειας.

* **Οἰκογένεια**-Ἕνας πατέρας, μιὰ μητέρα καὶ τὰ παιδιά τους.

* **Οἰκογενειακὴ σχέση**-Ἡ ἔννομη σχέση μεταξύ δύο συζύγων ἢ μεταξύ ἑνὸς γονεᾶ καὶ ἑνὸς παιδιοῦ.

Ναί, ὑποστηρίζω τὸ αἴτημα γιὰ ἕναν Κανονισμὸ τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως» (Ε.Ε.), πού νὰ ὀρίζει τὴν ἔννοια τοῦ Γάμου καὶ τῆς Οἰκογένειας: Ὁ Γάμος εἶναι μιὰ ἔνωση μεταξύ ἑνὸς ἄνδρα καὶ μιᾶς γυναίκας καὶ ἡ Οἰκογένεια βασίζεται σὲ Γάμο καί/ἢ στοὺς ἀπογόνους. (<http://dev.concept24.ro/mumdadandkids.eu/el>).

Μπορεῖτε νὰ κατεβάσετε ἀπὸ τὸ Δια-

* (Ἑλίφθη ἀπὸ τὸ φ. 151/2016 τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π.)

** Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α., ἀπὸ τὸ 2011, χρησιμοποιεῖ στὰ διαβατήρια τοὺς ὅρους αὐτοὺς.

δίκτυο τὸ «Ἐντυπο Συλλογῆς Ὑπογραφῶν» (www.aspe.gr/images/stories/Diafora/grelpaperform_final_final.pdf), νὰ συμπληρώσετε τὰ στοιχεῖα τῶν ἐνδιαφερομένων μὲ τίς ὑπογραφές τους καὶ νὰ τὸ ταχυδρομήσετε στὴν ΑΣΠΕ (Πλατεία Ἐλευθερίας 22, 105 53 Ἀθήνα, τηλ. 210-32.32.513, 210-32.43.408, Φαξ: 210-32.55.363, E-mail: info@aspe.org.gr, Ἴστοσελίδα: www.aspe.gr).

Προσοχί: Ὅσοι ὑπογράφουν θὰ πρέπει νὰ ἔχουν δικαίωμα ψήφου (18 ἐτῶν καὶ ἄνω) προκειμένου ἡ ὑπογραφή τους νὰ εἶναι ἔγκυρη. Ἡ προθεσμία συγκέντρωσης ὑπογραφῶν λήγει στίς **10.12.2016**.

Ἄν συλλεγοῦν συνολικὰ πάνω ἀπὸ 1.000.000 (ἕνα ἑκατομμύριο) ὑπογραφές, σὲ περισσότερες ἀπὸ 7 χῶρες τῆς Ε.Ε., ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ θὰ προωθήσει τὴν πρωτοβουλία στὸ Εὐρωκοινοβούλιο γιὰ νὰ ψηφισθεῖ.

Εἶναι πράγματι πολὺ ἐπείγον νὰ ὑπογράψουμε ὅλοι, διότι ὑπάρχει σὲ ἐξέλιξη καὶ μιὰ «ἀντίθετη» πρωτοβουλία (κυρίως ἀπὸ τὸ «ὁμοφυλοφιλικὸ lobby»), μὲ τὴν ὁποία ἐπιδιώκεται νὰ νομοθετηθεῖ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ φύλου στοὺς γονεῖς ὡς «discriminatory» («φυλετικὴ διάκριση») καὶ ὡς τέτοια νὰ διώκεται στὰ Κράτη μέλη. Διηλαθῆ, ὅποιοι ἀναγράφει ἢ ἀναφέρει ἐπίσημα τοὺς ὄρους «πατέρας» ἢ «μητέρα» θὰ διώκεται ὡς ρατσιστής, γιατί αὐτὸ θὰ εἶναι ρατσιστικὴ διάκριση εἰς βάρος τῶν παιδιῶν τῶν ὁμοφυλοφίλων (!!!)... Ἦδη, δυστυχῶς, στὸ ἐξωτερικὸ (Ἀμερικὴ** κ.ἄ.) προωθείται στὰ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ ἢ ἀντικατάσταση τῶν ὄρων «πατέρας» καὶ «μητέρα» μὲ τοὺς ὄρους «γονεᾶς 1» καὶ «γονεᾶς 2». Ἄν εἶναι δυνατόν...!!!

ΥΠΟΘΗ ΠΡΟΓΟΝΙ

ΙΕ΄

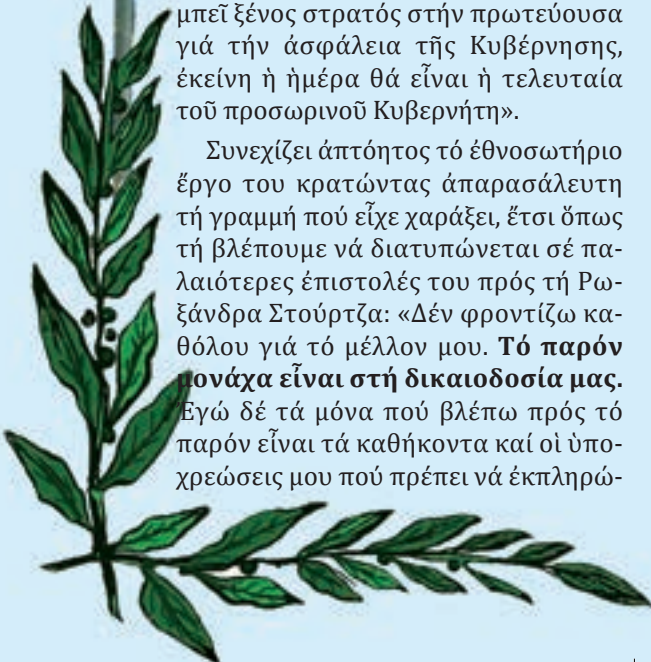
Ἡ τελική θυσία (δ)

Ὁ Κυβερνήτης δέ δέχεται νά χρησιμοποιοῦν βία γιά νά προστατέψει τόν ἑαυτό του. Πολλοί τόν προτρέπουν νά κάνει χρήση τῶν ὄπλων. Ἡ ἀπάντησή του κάθε ἄλλο παρά τυραννικό κυβερνήτη δείχνει: «Ἄφ' οὗ συντόνως ἐκοπίασα τρία ἤδη ἔτη νά λυτρώσω τό ἔθνος ἀπ' τήν ὀλεθρίαν ταύτην ἐπιρροήν, οὐδέποτε θέλω δεχθεῖ νά τό ἀναβυθίσω πάλιν ἐγώ εἰς τόν τάρταρον τῆς ἀνατροπῆς καί τῆς ἀναρχίας». Τήν ἴδια ἀπάντηση δίνει καί στό γάλλο πρεσβευτή Ρουάν, ὅταν ἐκεῖνος τοῦ πρότεινε νά μποῦν γαλλικά στρατεύματα στό Ναύπλιο γιά νά τόν προστατέψουν: «Ἡ ἡμέρα κατά τήν ὁποία θά μπεῖ ξένος στρατός στήν πρωτεύουσα γιά τήν ἀσφάλεια τῆς Κυβέρνησης, ἐκείνη ἡ ἡμέρα θά εἶναι ἡ τελευταία τοῦ προσωρινοῦ Κυβερνήτη».

Συνεχίζει ἀπτόητος τό ἐθνοσωτήριο ἔργο του κρατώντας ἀπαρασάλευτη τή γραμμή πού εἶχε χαράξει, ἔτσι ὅπως τή βλέπουμε νά διατυπώνεται σέ παλαιότερες ἐπιστολές του πρὸς τή Ρωξάνδρα Στουρτζα: «Δέν φροντίζω καθόλου γιά τό μέλλον μου. **Τό παρόν μονάχα εἶναι στή δικαιοδοσία μας.** Ἐγώ δέ τά μόνα πού βλέπω πρὸς τό παρόν εἶναι τά καθήκοντα καί οἱ ὑποχρεώσεις μου πού πρέπει νά ἐκπληρω-

σω. Ὅσες δέ φορές ἤμπορῶ νά τά ἐκπληρώνω, εὐλογῶ τόν Θεόν ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μου. **Ὅλα τά ἄλλα πού μέ περιμένουν δέν ἀνήκουν στήν ἐξουσία μου. Καί ἡ πραγματοποίησή τους, πού τήν εὐχομαι, ἀνήκει στή θεία Πρόνοια.** Ἐπάνω σ' αὐτά τά «πιστεύω» στηρίζονται τά θεμέλια ὅλης τῆς φιλοσοφίας μου. Δέν θά τήν ἀπαρνηθῶ ποτέ. Εἶχα κάλλιστα ἀποτελέσματα μέχρι τώρα ἀπό αὐτήν. Θέλω νά ἐλπίζω ὅτι τό ἴδιο θά συμβεῖ καί στό μέλλον». Καί σέ ἄλλη ἐπιστολή του: «ὦ, Ρωξάνδρα, πίστεψέ με, **δέν μέ μέλλει τί λέγουν καί τί θά εἰποῦν γιά μένα. Μέ μέλλει μονάχα νά εὐρίσκομαι ἐν εἰρήνῃ μέ τή συνείδησή μου, ὅπως καί εὐρίσκομαι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ.**»

Ἡ ἀγάπη καί ἡ ἀφοσίωση τοῦ λαοῦ στό πρόσωπό του εἶναι μιὰ ἀδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Σ' αὐτήν στηρίζεται ὁ Κυβερνήτης καί δέν πιστεύει ὅτι οἱ ἀντιφρονούντες θά φτάσουν στό σημεῖο νά τόν σκοτώσουν. «Οἱ Ἕλληνες -ἐλεγε- δέν θά φτάσουν ποτέ μέχρι τοῦ σημείου νά μέ δολοφονήσουν, θά σεβαστοῦν τή λευκή κεφαλή μου». Γνώριζε πολύ καλά τά σχέδια τῶν ἐχθρῶν του. Γράφει σέ μιὰ ἐπιστολή του: «Ἐγώ γνώριζα τίς διαπλοκές καί δέν φρόντισα καθόλου νά κόψω τό νῆμα, κρίνοντας πάνω ἀπ' ὅλα τήν ἀνόρθωση τῆς Ἑλλάδος καί τό νά μὴν ἐπιθέσω βάρους στή συνείδησή μου, ἀλλά νά ἀφήσω τά πράγματα νά λαλήσουν». Καί ἀλλοῦ: «Οὔτε ὁ φόβος τῶν μηχανορραφῶν καί τῶν ραδιούργων οὔτε οἱ συκοφαντικές στήλες τῶν ἐφημερίδων δέν μποροῦν νά μέ ἀποπροσανατολίσουν ἀπό τήν πορεία πού χάραξα στή ζωή μου. Ἄς λένε καί ἄς γράφουν ὅ,τι θέλουν. **Θά ἔρθει ὁμως κάποτε ὁ καιρός πού οἱ ἄνθρωποι θά κρίνονται ὄχι**

ΚΕΣ ΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

σύμφωνα με όσα λέγονται ή γράφονται για τις πράξεις τους, αλλά από τις ίδιες τις πράξεις τους. Έχοντας αυτή την πίστη ως αξίωμα έζησα στον κόσμο με θεμέλιο αυτές τις πνευματικές αρχές ως τώρα που βρίσκομαι στη δύση της ζωής μου και νιώθω εύχαριστημένος γι' αυτό. Μοῦ εἶναι αδύνατο νά αλλάξω τώρα. Θά συνεχίζω νά ἐκπληρῶ πάντοτε τό χρέος μου, χωρίς νά νοιάζομαι γιά τόν ἑαυτό μου καί ἄς γίνεῖ ὅ,τι γίνεῖ».

Ἀπό τή στιγμή ὅμως πού οἱ Ὑδραῖοι ἔφτασαν στό σημείο νά συστήσουν δική τους κυβέρνηση καί νά ξεσηκώσουν τό λαό σέ ἀνταρσία, ἄρχισε νά δρᾷ πιό δυναμικά. «Εἶναι ὀλοφάνερο -ἐγγραφε- ὅτι ἡ ἀρχή τοῦ κακοῦ φωλιάζει στήν Ὑδρα. Ἡ Κυβέρνηση δέν μπορεῖ νά δεχθεῖ νά ὑποκύψει στίς ἀνόητες ἀπαιτήσεις μιᾶς κοινότητας. Ἄν ἡ Κοινότητα τῆς Ὑδρας εἶχε δίκαια παράπονα, εἶχε καί τόν τρόπο νά τά παραστήσει. Προτίμησε ὅμως τήν ἀνταρσία. Μ' αὐτό ἀπέδειξε ὄχι ὅτι εἶχε σκοπό τή διόρθωση κάποιων καταχρήσεων καί παραπόνων, ἀλλά τή σύσταση νέας Κυβερνήσεως καί τήν ἀρπαγή τῆς ἐξουσίας».

Τό καλοκαίρι μάλιστα τοῦ 1831 ὁ πρῖν δοξασμένος ναύαρχος Ἀνδρέας Μιαούλης ἀμαυρώνει τό ὄνομά του ἀνατινάζοντας τόν κυβερνητικό στόλο στό λιμάνι τοῦ Πόρου. «Ὅταν ἔκαψε ὁ Μιαούλης τά καράβια -λέει ὁ Κολοκοτρώνης- ἐβόγγησε ὅλο τό Ἔθνος». Σ' αὐτή τήν τύφλωση ὀδηγεῖ ὁ ἀτομικισμός καί ἡ ὑπερύψωση τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος. Ἄνθρωποι πού μέχρι χθές ἀγωνίζονταν γιά τήν ἐλευθερία, νά τινάζουν στόν ἀέρα τά λιγοστά καράβια, πού μέ αἱματηρές προσπάθειες ἐξασφάλισε ὁ Κυβερνήτης γιά τήν πατρίδα. «Τά καράβια

ἦταν ἰδιοκτησία τοῦ ἔθνους καί ὄχι τοῦ Καποδίστρια», σημειώνει μέ πίκρα ὁ Κολοκοτρώνης. Μετά ἀπό τό γεγονός αὐτό ὁ Καποδίστριας ἀναγκάζεται νά σκληρύνει τή στάση του.

Στό Ναύπλιο ἀρχίζουν νά κυκλοφοροῦν φήμες γιά ἐπικείμενη δολοφονία τοῦ Κυβερνήτη. Γίνονται γνωστά ἀκόμη καί τά ὀνόματα τῶν ἐπίδοξων δολοφόνων. Οἱ δυσσασταμένοι Μανιάτες Γεώργιος Μαυρομιχάλης (γιός τοῦ Πετρόμπεη) καί Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης (ἀδελφός τοῦ Πετρόμπεη). Ἄλλωστε στή Μάνη ἦταν δυστυχῶς συνηθισμένο φαινόμενο ὁ φόνος ὡς μέσο ἐκδίκησης. Ὁ Καποδίστριας ἀπαντᾷ σ' αὐτούς πού τοῦ συνιστοῦν νά φυλάγεται:

«Εἶμαι ἀποφασισμένος νά θυσιάσω τήν ζωή μου γιά τήν Ἑλλάδα. Καί θά τήν θυσιάσω. Ἐάν οἱ Μαυρομιχάλοι θέλουν νά μέ δολοφονήσουν, ἄς μέ δολοφονήσουν. Τόσον τό χειρότερον δι' αὐτούς. **Θά ἔλθῃ κάποτε ἡ ἡμέρα, κατά τήν ὁποία οἱ Ἕλληνες θά ἐννοήσουν τήν σημασίαν τῆς θυσίας μου**». Λόγια προφητικά, πού ἔμελλε νά ἐπαληθευτοῦν ὡς τήν τελευταία λεπτομέρεια.

(Συνεχίζεται)

M.E.

Ἰ. Καποδίστριας

Γιά νά μίν ξεχνᾶμε!...

*«Ὁ Ἐπίσκοπος Ἰωσήφ Ρωγῶν κοινωνᾷ τοὺς πολεμιστῆς»
(Πανακοθήκη Δήμου Ἱερῆς Πόλης Μεσολογγίου)*

«Χριστούγεννα στίς Ντάπιες!...»

Α΄ Πολιορκία

Ἦταν ἡ χρονιά τοῦ 1822. Ἀπ' τίς ἀρχές τοῦ Φθινοπώρου εἶχαν πολιορκήσει τήν Πόλη, γιά πρώτη φορά, οἱ στρατιές τριῶν Πασάδων. Προέρχονταν ἀπό τήν Ἡπειρο. Ὁ Ὁμέρ Βρυώνης καί ὁ Κιουταχῆς μέ 11.000 πολεμιστῆς καί ὁ Γιουσούφ Πασᾶς ἀπό τή θάλασσα. Ἡ πολιορκία βάσταξε περίπου δύο μῆνες. Πολλοί Ὀπλαρχηγοί εἶχαν κλειστεῖ στό Μεσολόγγι, πού ἦταν τότε τό οἰκονομικό καί πολιτικό κέντρο τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδας. Τήν πρωτοβουλία τῆς ἄμυνας εἶχε ὁ Ἄλ. Μαυροκορδάτος. Τό σχέδιο ἐπίθεσης ἦταν γιά τή νύχτα τῶν Χριστουγέννων, μέ σκεπτικό ὅτι οἱ ἔγκλειστοι Χριστιανοί θά γιόρταζαν στίς Ἐκκλησίες. Ὁ Γιάννης Γούναρης, γραμματικός τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη,

μήνυσε τό σχέδιο στό Μεσολόγγι. Οἱ Ὀπλαρχηγοί ἀποφάσισαν καί ὁ Ἐπίσκοπος Ρωγῶν Ἰωσήφ παράγγειλε στούς πιστούς: «**Ὅλοι, Χριστούγεννα στίς Ντάπιες**». Μέ τίς χαρμόσυνες καμπάνες γιά τή γιορτή, ξεκίνησε καί ἡ ἐπίθεση ἀπό στεριά. Ἡ πανωλεθρία τῶν πολιορκητῶν ὀλοκληρώθηκε, μαζί μέ τήν τρομάρα τους, καί μέ τόν πνιγμό χιλιάδων πολεμιστῶν στόν πλημμυρισμένο Ἀχελῷο. Ἀποδεδειγμένοι ἔφτασαν στήν Ἡπειρο. Ἡ νικηφόρα λύση τῆς πολιορκίας ἔνωσε ὅλους τοὺς Ὀπλαρχηγούς τῆς περιοχῆς. Ὁ λαός ἀναθάρρησε.

Νικόλαος Σπ. Βούλγαρης
Καθηγητής Θεολογίας
Πρ. Δήμαρχος Ἱ.Π. Μεσολογγίου

Ο ΑΓΙΟΣ

§15

Ὁ ἄντρας καί πάλι ἔμεινε σιωπηλός, ἀμέτοχος. Ἔβγαλε μόνο ἓνα μικρό ἀναστεναγμό. Φαινόταν κουρασμένος κι ἡ ἄσκοπη αὐτή κουβέντα ἔδειχνε νά τόν ἐνοχλεῖ ἀκόμα περισσότερο. Ὁ Ζερβός τόν κοίταξε προσεκτικά μέ μιὰ κλεφτή ματιά στό πρόσωπο. Ἦταν χλωμός σάν ἄρρωστος. Τά μάτια του βουλιάζανε βαθουλωμένα μέσ στίς κόγχες, ἄτονα.

«Θά εἶστε ταλαιπωρημένοι, πεινασμένοι ἀπ' τό ταξίδι», εἶπε εὐγενικά ὁ Γιάννης. «Λοιπόν, τί καλό θά σᾶς φέρουμε;».

«Τί νά πάρουμε;», ρώτησε τόν ἄντρα ἢ γυναίκα.

«Παράγγειλε ἐσύ, Παρασκευή», εἶπε ἐκεῖνος ἄκεφα. «Ἐγώ δέν πεινάω».

«Δέ γίνεται αὐτό, Παναγιώτη!», ἀντέδρασε ἀνήσυχα ἢ γυναίκα.

Τό ὄνομα χτύπησε τό Ζερβό σάν κεραυνός. «Αὐτός εἶναι!», ψιθύρισε ἀπό μέσα του. «Αὐτός!», μά φρόντισε νά μή φανεῖ καμία ταραχή στό πρόσωπο.

«Ἀνορεξιές, βλέπω!», ἔκαμε μέ συμπάθεια. «Μήν ἀνησυχεῖτε, κυρία. Ἦρθατε στόν κατάλληλο γιατρό, στό Μιχαλιό. Θά φέρουμε στόν κύριο τή σπεσιαλιτέ μας: ἀρνάκι στή γάστρα μέ πατατούλες καί ριζότο. Νά δεῖτε, κύριε, πού θά ζητήσετε καί δεύτερο», τοῦ εἶπε φιλικά ὁ Ζερβός, μά ὁ ἄλλος χαμογέλασε μιὰ ἰδέα, ἴσα πού κουνηθήκανε τά χεῖλη του. Πῆρε καί τίς ὑπόλοιπες παραγγελίες καί ἔφυγε βολίδα στήν κουζίνα.

«Θά σᾶς περιποιηθῶ ἰδιαίτέρως, κ. Κρασιά», μουρμούριζε, καθῶς ετοίμαζε τά φαγητά. «Ἰδιαίτέρως!».

«Μιχάλη, φύγε ἐσύ», ἔκαμε στόν γαμπρό του, «μιὰ φαμίλια εἶναι ὄλο κι ὄλο- τά τελειώνω ἐγώ. Πήγαινε ἐσύ στή Λένα. Μή μένει τόση ὥρα μόνη στήν κατάσταση πού βρίσκεται».

Ἔδωξε τόν γαμπρό του καί ἔτριψε τά χέρια μέ ἱκανοποίηση. «Καί τώρα μόνοι, κ. Κρασιά. Νά σᾶς γνωρίσουμε καλύτερα. Κοίτα σύμπτωση, μωρέ!»,

μουρμούριζε.

Τούς σέρβριε μέ τή γνωστή του ἐξυπηρετικότητα καί κάθισε στ' ἀντικρινό τραπέζι, ἔτσι πού νά ἀκούει καθαρά τί λέγανε. Πῆρε τήν ἐφημερίδα καί τήν ἄνοιξε μπροστά τους, τάχατες πώς διάβαζε, σέ τέτοιο ὕψος μέ τά μάτια του πού νά μπορεῖ νά τούς παρατηρεῖ ὅποτε θέλει, δίχως ἐκεῖνοι νά τό νιώθουνε.

«Χιονίζει!», ἔκανε ἐνθουσιασμένη ἢ Παρασκευή Κρασιά. «Τί ὥραϊα, Παναγιῆ! Θά περάσουμε ὑπέροχα. Κοίτα! Εἶναι σάν ὄνειρο φτιαγμένο ἀπό ἀγνότητα».

«Παλιόκαιρος!», γκρίνιαξε ὁ Κρασιάς. «Ἄπορῶ πώς σ' ἀρέσει τό χιόνι».

«Σ' ὄλο τόν κόσμο ἀρέσει, Παναγιῆ! Ἐγώ ἀπορῶ πώς ἐσύ τό ἀπεχθάνεσαι».

«Δυσκολεύει τίς μετακινήσεις μας», ἀπάντησε κάπως ἀνήσυχα ὁ ἄντρας της.

«Τίς μετακινήσεις μας... Καί ποῦ θά πᾶμε ἐμεῖς, ἀγάπη μου; Ἐμεῖς ἐδῶ θά μένουμε. Δώδεκα μέρες, ὡς καί τά Χριστούγεννα, ἐδῶ. Κι ἂν χρειαστεῖ, κι ἀκόμα περισσότερο. Ὡσου νά ἤρημήσεις, νά χαλαρώσουνε τά κουρασμένα νεύρα σου, ὅπως εἶπε κι ὁ γιατρός».

Ὁ ἄλλος δέν ἀπάντησε.

Ἡ Παρασκευή ἄρχισε νά τρώει τό ἀρνάκι της μέ ὄρεξη.

«Μμμ! Δίκιο ἔχει ὁ σερβιτόρος. Τρέλα εἶναι!».

Μά ὁ Παναγιώτης ἀπλά τσιμπολογούσε πού καί πού καμιά μπουκιά κι αὐτό φαινόταν πώς τό κάνει μέ προσπάθεια.

«Δέν τρῶς», γκρίνιαξε ἡ Παρασκευή.

«Σοῦ εἶπα δέν πεινώ!».

«Πῶς δέν πεινάς; Ἀπό χθές τό μεσημέρι ἔχεις νά φᾶς! Ἔλα, ἀγάπη μου, χαλάρωσε! Τί ἄγχος εἶναι αὐτό μέ τή δουλειά! Θά τρελαθεῖς. Ἔλα!», τοῦ εἶπε τρυφερά καί χάριδψε τά χέρια του. «Θά σέ ταῖσω ἐγώ!».

Πῆρε τό πιάτο του καί ἄρχισε νά κόβει τό ἀρνάκι του μπουκιές-μπουκιές. Ἐφερνε τό πη-

* Ἀπό τό βιβλίο τῆς Μαρίας Παστουρματζῆ, Φιλολόγου, «Ο ΑΓΙΟΣ».

ρούνη στοργικά στό στόμα του, σάν νά 'τανε μωρό.

«Κοίτα νά δεῖς!», ἔκαμε θυμωμένα μέσα του ὁ Ζερβός, πού εἶχε κατεβάσει τήν ἐφημερίδα, γιά νά βλέπει τή σκηνή. «Κοίτα γυναίκα πού τοῦ ἔλαχε τοῦ ἄθλιου! Ἄγγελος μέ φονιά!».

Μά ὁ Κρανιας ἔσπρωξε ἐρεθισμένα τό ἀπλωμένο χέρι τῆς γυναίκας του.

«Τί εἶμαι, βρέ Παρασκευή!», φώναξε μέ ἐκνευρισμό. «Γιά τόν Ἀργύρη μέ πέρασες, νά μέ ταΐζεις!».

Ἡ γυναίκα σκοτείνιασε. Ἀπίθωσε τό πηροῦνι στό πιάτο καί ἔσκυψε λυπημένο τό κεφάλι της. Μιά βαριά σιωπή πλάκωσε τήν ἀτμόσφαιρα.

«Συγχώρεσέ με», εἶπε μετά ἀπό λίγο ὁ Κρανιας. «Δέν ἤθελα νά σοῦ φωνάξω».

«Δέν εἶναι αὐτό, βρέ Παναγῆ!», ἀπάντησε θλιμμένα ἡ Παρασκευή. «Ἀπλά σκέφτομαι, πού θά πάει ὄλο αὐτό; Κάθε χρόνο, σάν κοντεύουνε Χριστούγεννα, τρελαίνεσαι. Χάνεις τό κέφι σου! Ὅχι δηλαδή πώς καί τίς ἄλλες μέρες... τελοσπάντων. Μά τό Δεκέμβριο δέν ξέρω τί σέ πιάνει. Γίνεσαι χειρότερα!».

«Ἐπερβολές! Ἐσεῖς οἱ γυναῖκες ὄλο ὑπερβάλλετε!», ἀπάντησε τάχα ἀδιάφορα ὁ Κρανιας πασχίζοντας νά κρύψει τήν ἀνησυχία πού ἔκανε τά χέρια του νά τρέμουν πάνω στό τραπεζομάντηλο. «Ὅλο τό χρόνο δουλεύω, ταξιδεύω πάνω-κάτω σάν τή σβούρα μέ τό ἐμπόριο. Κουράζομαι, τό εἶπε κι ὁ γιατρός. Γ' αὐτό εἶμαι λίγο νευρικός», δικαιολογήθηκε. «Ὅσο γιά τά Χριστούγεννα...

σιγά! Σχεδόν ὄλος ὁ κόσμος τό παθαίνει αὐτό. Δέν ἄκουσες πού λέν οἱ ψυχολόγοι: «ἡ μελαγχολία τῶν γιορτῶν»;». Τό διάβαζα προχθές σέ ἓνα περιοδικό», εἶπε καί κάρφωσε μέ τό πηροῦνι του μιά βουκιά, ἔτσι γιά νά καθησυχάσει τή γυναίκα του.

«Ναί», ἀναστέναξε ἐκείνη, «μόνο πού ἡ δική σου ἡ μελαγχολία τά Χριστούγεννα ἔχει ἄλλη ρίζα. Ξέρω 'γω», μουρμούρισε ἡ Παρασκευή.

Ὁ Ζερβός εἶχε σχεδόν ἀφήσει τήν ἐφημερίδα καί παρακολουθοῦσε τό ζευγάρι μέ ἐντατική προσήλωση. Ἐκεῖνοι ἦταν τόσο ἀπορροφημένοι, πού κανεῖς τους δέν τόν πρόσεχε.

«Τί ξέρεις δηλαδή ἐσύ!», ρώτησε τάχα εἰρωνικά ὁ Παναγιώτης καί κοίταξε ἀνήσυχτα ἓνα γύρω, σάν κάτι νά τόν φόβιζε.

Ἡ Παρασκευή σώπασε λίγο. Φαινόταν πώς δυσκολευότανε.

«Νά...», κόμπιασε. «Πρέπει νά τό ξεχάσεις, Παναγῆ. Πώς νά τό πῶ... νά τό ξεπεράσεις».

«Ποιό!», ρώτησε δήθεν μ' ἀπορία ὁ Κρανιας καί κοίταξε καί πάλι φοβισμένα γύρω του.

«Ἐκεῖνο μέ τόν ἀδελφό σου...», κόμπιασε πάλι ἡ γυναίκα του. «Δεκέμβρης ἦτανε καί τότε, ἔτσι δέν εἶναι; Πλησιάζανε Χριστούγεννα. Δέν ἔφταιγε, βρέ Παναγιώτη! Δέν τό ἤθελε!», ἔκαμε πίο θαρρετά. «Κι ἔπειτα τόσα χρόνια ἔχουν περάσει ἀπό τότε. Σχεδόν κανεῖς δέν τό θυμᾶται πιά! Πρέπει καί σύ νά ξεχάσεις, ἀγάπη μου», κατέληξε ζεστά. «Πρέπει νά συγχωρήσεις... Ἀδελφός σου εἶναι!».

(Συνεχίζεται)

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ὁ Ἅγιος Δησθήσ τῶν Γολγοθᾶ» ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Ἐπισκεφθεῖτε τήν ἰστοσελίδα μας: <http://www.diakonia-filakon.gr>

* Γιά νά γνωρίσετε τό ἔργο τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης.

***

* Γιά νά διαπιστώσετε τήν καρποφορία τῆς Διακονίας μας.

* Γιά νά προβληματισθεῖτε στόν εὐαίσθητο χῶρο τῶν κρατουμένων.

***

* Γιά νά νιώσετε τόν κρατούμενο ἀδελφό ὡς ἀδελφό τοῦ Χριστοῦ.

(Ματθ. 25, 40)

Ἡ ζωὴ μας εἶναι σύντομη, ἄς βιαστοῦμε νά κάνουμε τό καλό στόν κόσμο.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ «Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ»

ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

«Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά»

ΤΗΛ. 23920-22252 καί 25866, ΦΑΞ 23920-25.391, 23920-25.478

Τ.Θ. 10 147, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

e-mail: Info@diakonia-filakon.gr

* * *

**Υπέρ τῶν ἐν φυλακαῖς ὄντων καὶ τῶν διακο-
νούντων αὐτοῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

(Αἴτηση ιερῶς)

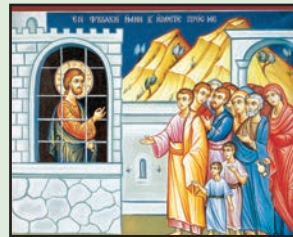
«Ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με» (Ματθ. 25, 36)

Ἡ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά» πληρώνει στό Δημόσιο Ταμείο μέρος μικροποιῶν πού ἐξαγοράζονται καὶ ἀποφυλακίζονται ἄμεσα ἄποροι κρατούμενοι. Ἀπό τό 1978 ἀποφυλακίσθηκαν **16.056** ἄποροι μικροποιῖτες κρατούμενοι. Καί ἀποφυλακίζονται σχεδόν κάθε μέρα ἕνας-δυό κρατούμενοι ἢ καί περισσότεροι, μέ προσωπική μας ἐπιστολή στά χέρια τους τήν ἡμέρα τῆς ἀποφυλακίσεως, πού ἀποτελεῖ ἕνα χαιρετισμό ἀγάπης πρὸς αὐτούς καί μία πρόσκληση γιά τήν ἀρχή μιᾶς νέας ζωῆς μέσα στήν κοινωνία.

* * *

«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ. 25, 40).

* * *

Ὁρες μετανόιας ...

«Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοῖ ἐλεηθήσονται» (Ματθ. 5, 7).

Καί ἡ ὅποια συνδρομή γιά ἀποφυλάκιση ἀπόρων κρατουμένων εἶναι κι αὐτή ἐπίσκεψη στή φυλακή.

ΣΤΕΙΛΕΤΕ τόν ὀβολό σας, ὅπως ἡ χήρα τοῦ Εὐαγγελίου μέ τό δίλεπτο, στή διεύθυνση: **Ἀδελφότητα «Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ»**, Τ.Θ. 10 147, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, μέ τή σημείωση γιά τή Διακονία Φυλακῶν ἢ **ΚΑΤΑΘΕΣΤΕ** τόν ὀβολό σας στούς παρακάτω Λογαριασμούς Τραπεζῶν:

1. Ἐθνική Τράπεζα Ἑλλάδος: 217/296145-82.

IBAN: GR5001102170000021729614582-SWIFT CODE (BIC): ETHNGRAA

2. Τράπεζα Πειραιῶς: 2200-5200-070510-348

IBAN: GR16 0172 2000 0052 0007 0510 348 BIC:PIRBGRAA

BENEFICIARY: ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ - ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΦΥΛΑΚΩΝ

μέ τή σημείωση ὁ καταθέτης **νά μᾶς στέλλει τό ἀντίγραφο τῆς καταθέσεως, γιά νά τοῦ ἐκδίδουμε τή σχετική ἀπόδειξη.**

ΝΕΕΣ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ (Μέχρι 15-12-16)

Νέες αποφυλακίσεις άπορων κρατουμένων καταχωρούμε στή στήλη μας. Νέους «ελάχιστους αδελφούς» (Ματθ. 25, 40) του Χριστού μας. Η αγάπη όλων των συνδρομητών της **ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά»**, της Άδελφότητας **«Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ»**, άνοιξε και πάλι τις πόρτες των Φυλακών, για να γυρίσουν στα σπίτια τους, έλεύτεροι πιά, συνάνθρωποί μας πού παρέμεναν εκεί για λίγα χρήματα, πού οι ίδιοι δέν είχαν να πληρώσουν.

Α\Α	Α΄ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ		ΚΡΑΤΟΥΜ.	ΕΥΡΩ
1.	Άθίνα:	Είσαγγελία	1	100,00
2.	Θεσσαλονίκη:	Δημόσιο Ταμείο	1	30,00
3.	Θεσσαλονίκη:	Έφετείο	1	360,00
4.	Θεσσαλονίκη:	Πλημμύκειο	1	120,00
5.	Λαμία:	Ύπηρ. Έπιμ. Κοινωνικής Άρωγής	14	4.017,00
6.	Κορυδαλλός:	Κατάστημα Κράτησης	1	410,00
7.	Χαλκίδα:	Κατάστημα Κράτησης	1	150,00
ΣΥΝΟΛΟ:			20	5.187,00
Β΄ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ				
1.	Θέρμη:	Τμήμα Τροχαίας	1	80,00
2.	Θεσσαλονίκη:	Β΄ Τμήμα Τροχαίας	1	100,00
3.	Καλαμαριά:	Άστυνομικό Τμήμα	1	250,00
4.	Κάτω Άχαΐα:	Άστυνομικό Τμήμα	1	150,00
ΣΥΝΟΛΟ:			4	580,00

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΘΕΝΤΕΣ: 16.056